

K.S.R.I. LIBRARY

ACCESSION NUMBER

1408

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE.

திருக்குறுங்குடி யோன்னம் திவ்யசேஷத்திரத்தில்
திருக்கோவிழகொண்டமார்தோங்கி யிருக்கும்

ஸ்ரீ அரகியநம்பியாகிய

ஸ்ரீ சுந்தரபரிபுரணசுவாமிக்கு

திருத்தொண்டனாகியும் விஷ்ணுபக்த சிரோமணியுமாகிய

→ 3 6 - 7 8 - 9 10 - 11 12 - 13 14 - 15 16 - 17 18 - 19 20 - 21 22 - 23 24 - 25 26 - 27 28 - 29 30 - 31 32 - 33 34 - 35 36 - 37 38 - 39 40 - 41 42 - 43 44 - 45 46 - 47 48 - 49 50 - 51 52 - 53 54 - 55 56 - 57 58 - 59 60 - 61 62 - 63 64 - 65 66 - 67 68 - 69 70 - 71 72 - 73 74 - 75 76 - 77 78 - 79 80 - 81 82 - 83 84 - 85 86 - 87 88 - 89 90 - 91 92 - 93 94 - 95 96 - 97 98 - 99 100 - 101 102 - 103 104 - 105 106 - 107 108 - 109 110 - 111 112 - 113 114 - 115 116 - 117 118 - 119 120 - 121 122 - 123 124 - 125 126 - 127 128 - 129 130 - 131 132 - 133 134 - 135 136 - 137 138 - 139 140 - 141 142 - 143 144 - 145 146 - 147 148 - 149 150 - 151 152 - 153 154 - 155 156 - 157 158 - 159 160 - 161 162 - 163 164 - 165 166 - 167 168 - 169 170 - 171 172 - 173 174 - 175 176 - 177 178 - 179 180 - 181 182 - 183 184 - 185 186 - 187 188 - 189 190 - 191 192 - 193 194 - 195 196 - 197 198 - 199 200 - 201 202 - 203 204 - 205 206 - 207 208 - 209 210 - 211 212 - 213 214 - 215 216 - 217 218 - 219 220 - 221 222 - 223 224 - 225 226 - 227 228 - 229 230 - 231 232 - 233 234 - 235 236 - 237 238 - 239 240 - 241 242 - 243 244 - 245 246 - 247 248 - 249 250 - 251 252 - 253 254 - 255 256 - 257 258 - 259 260 - 261 262 - 263 264 - 265 266 - 267 268 - 269 270 - 271 272 - 273 274 - 275 276 - 277 278 - 279 280 - 281 282 - 283 284 - 285 286 - 287 288 - 289 290 - 291 292 - 293 294 - 295 296 - 297 298 - 299 300 - 301 302 - 303 304 - 305 306 - 307 308 - 309 310 - 311 312 - 313 314 - 315 316 - 317 318 - 319 320 - 321 322 - 323 324 - 325 326 - 327 328 - 329 330 - 331 332 - 333 334 - 335 336 - 337 338 - 339 340 - 341 342 - 343 344 - 345 346 - 347 348 - 349 350 - 351 352 - 353 354 - 355 356 - 357 358 - 359 360 - 361 362 - 363 364 - 365 366 - 367 368 - 369 370 - 371 372 - 373 374 - 375 376 - 377 378 - 379 380 - 381 382 - 383 384 - 385 386 - 387 388 - 389 390 - 391 392 - 393 394 - 395 396 - 397 398 - 399 400 - 401 402 - 403 404 - 405 406 - 407 408 - 409 410 - 411 412 - 413 414 - 415 416 - 417 418 - 419 420 - 421 422 - 423 424 - 425 426 - 427 428 - 429 430 - 431 432 - 433 434 - 435 436 - 437 438 - 439 440 - 441 442 - 443 444 - 445 446 - 447 448 - 449 450 - 451 452 - 453 454 - 455 456 - 457 458 - 459 460 - 461 462 - 463 464 - 465 466 - 467 468 - 469 470 - 471 472 - 473 474 - 475 476 - 477 478 - 479 480 - 481 482 - 483 484 - 485 486 - 487 488 - 489 490 - 491 492 - 493 494 - 495 496 - 497 498 - 499 500 - 501 502 - 503 504 - 505 506 - 507 508 - 509 510 - 511 512 - 513 514 - 515 516 - 517 518 - 519 520 - 521 522 - 523 524 - 525 526 - 527 528 - 529 530 - 531 532 - 533 534 - 535 536 - 537 538 - 539 540 - 541 542 - 543 544 - 545 546 - 547 548 - 549 550 - 551 552 - 553 554 - 555 556 - 557 558 - 559 560 - 561 562 - 563 564 - 565 566 - 567 568 - 569 570 - 571 572 - 573 574 - 575 576 - 577 578 - 579 580 - 581 582 - 583 584 - 585 586 - 587 588 - 589 590 - 591 592 - 593 594 - 595 596 - 597 598 - 599 600 - 601 602 - 603 604 - 605 606 - 607 608 - 609 610 - 611 612 - 613 614 - 615 616 - 617 618 - 619 620 - 621 622 - 623 624 - 625 626 - 627 628 - 629 630 - 631 632 - 633 634 - 635 636 - 637 638 - 639 640 - 641 642 - 643 644 - 645 646 - 647 648 - 649 650 - 651 652 - 653 654 - 655 656 - 657 658 - 659 660 - 661 662 - 663 664 - 665 666 - 667 668 - 669 670 - 671 672 - 673 674 - 675 676 - 677 678 - 679 680 - 681 682 - 683 684 - 685 686 - 687 688 - 689 690 - 691 692 - 693 694 - 695 696 - 697 698 - 699 700 - 701 702 - 703 704 - 705 706 - 707 708 - 709 710 - 711 712 - 713 714 - 715 716 - 717 718 - 719 720 - 721 722 - 723 724 - 725 726 - 727 728 - 729 730 - 731 732 - 733 734 - 735 736 - 737 738 - 739 740 - 741 742 - 743 744 - 745 746 - 747 748 - 749 750 - 751 752 - 753 754 - 755 756 - 757 758 - 759 760 - 761 762 - 763 764 - 765 766 - 767 768 - 769 770 - 771 772 - 773 774 - 775 776 - 777 778 - 779 780 - 781 782 - 783 784 - 785 786 - 787 788 - 789 790 - 791 792 - 793 794 - 795 796 - 797 798 - 799 800 - 801 802 - 803 804 - 805 806 - 807 808 - 809 810 - 811 812 - 813 814 - 815 816 - 817 818 - 819 820 - 821 822 - 823 824 - 825 826 - 827 828 - 829 830 - 831 832 - 833 834 - 835 836 - 837 838 - 839 840 - 841 842 - 843 844 - 845 846 - 847 848 - 849 850 - 851 852 - 853 854 - 855 856 - 857 858 - 859 860 - 861 862 - 863 864 - 865 866 - 867 868 - 869 870 - 871 872 - 873 874 - 875 876 - 877 878 - 879 880 - 881 882 - 883 884 - 885 886 - 887 888 - 889 890 - 891 892 - 893 894 - 895 896 - 897 898 - 899 900 - 901 902 - 903 904 - 905 906 - 907 908 - 909 910 - 911 912 - 913 914 - 915 916 - 917 918 - 919 920 - 921 922 - 923 924 - 925 926 - 927 928 - 929 930 - 931 932 - 933 934 - 935 936 - 937 938 - 939 940 - 941 942 - 943 944 - 945 946 - 947 948 - 949 950 - 951 952 - 953 954 - 955 956 - 957 958 - 959 960 - 961 962 - 963 964 - 965 966 - 967 968 - 969 970 - 971 972 - 973 974 - 975 976 - 977 978 - 979 980 - 981 982 - 983 984 - 985 986 - 987 988 - 989 990 - 991 992 - 993 994 - 995 996 - 997 998 - 999 1000 - 1001 1002 - 1003 1004 - 1005 1006 - 1007 1008 - 1009 1010 - 1011 1012 - 1013 1014 - 1015 1016 - 1017 1018 - 1019 1020 - 1021 1022 - 1023 1024 - 1025 1026 - 1027 1028 - 1029 1030 - 1031 1032 - 1033 1034 - 1035 1036 - 1037 1038 - 1039 1040 - 1041 1042 - 1043 1044 - 1045 1046 - 1047 1048 - 1049 1050 - 1051 1052 - 1053 1054 - 1055 1056 - 1057 1058 - 1059 1060 - 1061 1062 - 1063 1064 - 1065 1066 - 1067 1068 - 1069 1070 - 1071 1072 - 1073 1074 - 1075 1076 - 1077 1078 - 1079 1080 - 1081 1082 - 1083 1084 - 1085 1086 - 1087 1088 - 1089 1090 - 1091 1092 - 1093 1094 - 1095 1096 - 1097 1098 - 1099 1100 - 1101 1102 - 1103 1104 - 1105 1106 - 1107 1108 - 1109 1110 - 1111 1112 - 1113 1114 - 1115 1116 - 1117 1118 - 1119 1120 - 1121 1122 - 1123 1124 - 1125 1126 - 1127 1128 - 1129 1130 - 1131 1132 - 1133 1134 - 1135 1136 - 1137 1138 - 1139 1140 - 1141 1142 - 1143 1144 - 1145 1146 - 1147 1148 - 1149 1150 - 1151 1152 - 1153 1154 - 1155 1156 - 1157 1158 - 1159 1160 - 1161 1162 - 1163 1164 - 1165 1166 - 1167 1168 - 1169 1170 - 1171 1172 - 1173 1174 - 1175 1176 - 1177 1178 - 1179 1180 - 1181 1182 - 1183 1184 - 1185 1186 - 1187 1188 - 1189 1190 - 1191 1192 - 1193 1194 - 1195 1196 - 1197 1198 - 1199 1200 - 1201 1202 - 1203 1204 - 1205 1206 - 1207 1208 - 1209 1210 - 1211 1212 - 1213 1214 - 1215 1216 - 1217 1218 - 1219 1220 - 1221 1222 - 1223 1224 - 1225 1226 - 1227 1228 - 1229 1230 - 1231 1232 - 1233 1234 - 1235 1236 - 1237 1238 - 1239 1240 - 1241 1242 - 1243 1244 - 1245 1246 - 1247 1248 - 1249 1250 - 1251 1252 - 1253 1254 - 1255 1256 - 1257 1258 - 1259 1260 - 1261 1262 - 1263 1264 - 1265 1266 - 1267 1268 - 1269 1270 - 1271 1272 - 1273 1274 - 1275 1276 - 1277 1278 - 1279 1280 - 1281 1282 - 1283 1284 - 1285 1286 - 1287 1288 - 1289 1290 - 1291 1292 - 1293 1294 - 1295 1296 - 1297 1298 - 1299 1300 - 1301 1302 - 1303 1304 - 1305 1306 - 1307 1308 - 1309 1310 - 1311 1312 - 1313 1314 - 1315 1316 - 1317 1318 - 1319 1320 - 1321 1322 - 1323 1324 - 1325 1326 - 1327 1328 - 1329 1330 - 1331 1332 - 1333 1334 - 1335 1336 - 1337 1338 - 1339 1340 - 1341 1342 - 1343 1344 - 1345 1346 - 1347 1348 - 1349 1350 - 1351 1352 - 1353 1354 - 1355 1356 - 1357 1358 - 1359 1360 - 1361 1362 - 1363 1364 - 1365 1366 - 1367 1368 - 1369 1370 - 1371 1372 - 1373 1374 - 1375 1376 - 1377 1378 - 1379 1380 - 1381 1382 - 1383 1384 - 1385 1386 - 1387 1388 - 1389 1390 - 1391 1392 - 1393 1394 - 1395 1396 - 1397 1398 - 1399 1400 - 1401 1402 - 1403 1404 - 1405 1406 - 1407 1408 - 1409 1410 - 1411 1412 - 1413 1414 - 1415 1416 - 1417 1418 - 1419 1420 - 1421 1422 - 1423 1424 - 1425 1426 - 1427 1428 - 1429 1430 - 1431 1432 - 1433 1434 - 1435 1436 - 1437 1438 - 1439 1440 - 1441 1442 - 1443 1444 - 1445 1446 - 1447 1448 - 1449 1450 - 1451 1452 - 1453 1454 - 1455 1456 - 1457 1458 - 1459 1460 - 1461 1462 - 1463 1464 - 1465 1466 - 1467 1468 - 1469 1470 - 1471 1472 - 1473 1474 - 1475 1476 - 1477 1478 - 1479 1480 - 1481 1482 - 1483 1484 - 1485 1486 - 1487 1488 - 1489 1490 - 1491 1492 - 1493 1494 - 1495 1496 - 1497 1498 - 1499 1500 - 1501 1502 - 1503 1504 - 1505 1506 - 1507 1508 - 1509 1510 - 1511 1512 - 1513 1514 - 1515 1516 - 1517 1518 - 1519 1520 - 1521 1522 - 1523 1524 - 1525 1526 - 1527 1528 - 1529 1530 - 1531 1532 - 1533 1534 - 1535 1536 - 1537 1538 - 1539 1540 - 1541 1542 - 1543 1544 - 1545 1546 - 1547 1548 - 1549 1550 - 1551 1552 - 1553 1554 - 1555 1556 - 1557 1558 - 1559 1560 - 1561 1562 - 1563 1564 - 1565 1566 - 1567 1568 - 1569 1570 - 1571 1572 - 1573 1574 - 1575 1576 - 1577 1578 - 1579 1580 - 1581 1582 - 1583 1584 - 1585 1586 - 1587 1588 - 1589 1590 - 1591 1592 - 1593 1594 - 1595 1596 - 1597 1598 - 1599 1600 - 1601 1602 - 1603 1604 - 1605 1606 - 1607 1608 - 1609 1610 - 1611 1612 - 1613 1614 - 1615 1616 - 1617 1618 - 1619 1620 - 1621 1622 - 1623 1624 - 1625 1626 - 1627 1628 - 1629 1630 - 1631 1632 - 1633 1634 - 1635 1636 - 1637 1638 - 1639 1640 - 1641 1642 - 1643 1644 - 1645 1646 - 1647 1648 - 1649 1650 - 1651 1652 - 1653 1654 - 1655 1656 - 1657 1658 - 1659 1660 - 1661 1662 - 1663 1664 - 1665 1666 - 1667 1668 - 1669 1670 - 1671 1672 - 1673 1674 - 1675 1676 - 1677 1678 - 1679 1680 - 1681 1682 - 1683 1684 - 1685 1686 - 1687 1688 - 1689 1690 - 1691 1692 - 1693 1694 - 1695 1696 - 1697 1698 - 1699 1700 - 1701 1702 - 1703 1704 - 1705 1706 - 1707 1708 - 1709 1710 - 1711 1712 - 1713 1714 - 1715 1716 - 1717 1718 - 1719 1720 - 1721 1722 - 1723 1724 - 1725 1726 - 1727 1728 - 1729 1730 - 1731 1732 - 1733 1734 - 1735 1736 - 1737 1738 - 1739 1740 - 1741 1742 - 1743 1744 - 1745 1746 - 1747 1748 - 1749 1750 - 1751 1752 - 1753 1754 - 1755 1756 - 1757 1758 - 1759 1760 - 1761 1762 - 1763 1764 - 1765 1766 - 1767 1768 - 1769 1770 - 1771 1772 - 1773 1774 - 1775 1776 - 1777 1778 - 1779 1780 - 1781 1782 - 1783 1784 - 1785 1786 - 1787 1788 - 1789 1790 - 1791 1792 - 1793 1794 - 1795 1796 - 1797 1798 - 1799 1800 - 1801 1802 - 1803 1804 - 1805 1806 - 1807 1808 - 1809 1810 - 1811 1812 - 1813 1814 - 1815 1816 - 1817 1818 - 1819 1820 - 1821 1822 - 1823 1824 - 1825 1826 - 1827 1828 - 1829 1830 - 1831 1832 - 1833 1834 - 1835 1836 - 1837 1838 - 1839 1840 - 1841 1842 - 1843 1844 - 1845 1846 - 1847 1848 - 1849 1850 - 1851 1852 - 1853 1854 - 1855 1856 - 1857 1858 - 1859 1860 - 1861 1862 - 1863 1864 - 1865 1866 - 1867 1868 - 1869 1870 - 1871 1872 - 1873 1874 - 1875 1876 - 1877 1878 - 1879 1880 - 1881 1882 - 1883 1884 - 1885 1886 - 1887 1888 - 1889 1890 - 1891 1892 - 1893 1894 - 1895 1896 - 1897 1898 - 1899 1900 - 1901 1902 - 1903 1904 - 1905 1906 - 1907 1908 - 1909 1910 - 1911 1912 - 1913 1914 - 1915 1916 - 1917 1918 - 1919 1920 - 1921 1922 - 1923 1924 - 1925 1926 - 1927 1928 - 1929 1930 - 1931 1932 - 1933 1934 - 1935 1936 - 1937 1938 - 1939 1940 - 1941 1942 - 1943 1944 - 1945 1946 - 1947 1948 - 1949 1950 - 1951 1952 - 1953 1954 - 1955 1956 - 1957 1958 - 1959 1960 - 1961 1962 - 1963 1964 - 1965 1966 - 1967 1968 - 1969 1970 - 1971 1972 - 1973 1974 - 1975 1976 - 1977 1978 - 1979 1980 - 1981 1982 - 1983 1984 - 1985 1986 - 1987 1988 - 1989 1990 - 1991 1992 - 1993 1994 - 1995 1996 - 1997 1998 - 1999 2000 - 2001 2002 - 2003 2004 - 2005 2006 - 2007 2008 - 2009 2010 - 2011 2012 - 2013 2014 - 2015 2016 - 2017 2018 - 2019 2020 - 2021 2022 - 2023 2024 - 2025 2026 - 2027 2028 - 2029 2030 - 2031 2032 - 2033 2034 - 2035 2036 - 2037 2038 - 2039 2040 - 2041 2042 - 2043 2044 - 2045 2046 - 2047 2048 - 2049 2050 - 2051 2052 - 2053 2054 - 2055 2056 - 2057 2058 - 2059 2060 - 2061 2062 - 2063 2064 - 2065 2066 - 2067 2068 - 2069 2070 - 2071 2072 - 2073 2074 - 2075 2076 - 2077 2078 - 2079 2080 - 2081 2082 - 2083 2084 - 2085 2086 - 2087 2088 - 2089 2090 - 2091 2092 - 2093 2094 - 2095 2096 - 2097 2098 - 2099 2100 - 2101 2102 - 2103 2104 - 2105 2106 - 2107 2108 - 2109 2110 - 2111 2112 - 2113 2114 - 2115 2116 - 2117 2118 - 2119 2120 - 2121 2122 - 2123 2124 - 2125 2126 - 2127 2128 - 2129 2130 - 2131 2132 - 2133 2134 - 2135 2136 - 2137 2138 - 2139 2140 - 2141 2142 - 2143 2144 - 2145 2146 - 2147 2148 - 2149 2150 - 2151 2152 - 2153 2154 - 2155 2156 - 2157 2158 - 2159 2160 - 2161 2162 - 2163 2164 - 2165 2166 - 2167 2168 - 2169 2170 - 2171 2172 - 2173 2174 - 2175 2176 - 2177 2178 - 2179 2180 - 2181 2182 - 2183 2184 - 2185 2186 - 2187 2188 - 2189 2190 - 2191 2192 - 2193 2194 - 2195 2196 - 2197 2198 - 2199 2200 - 2201 2202 - 2203 2204 - 2205 2206 - 2207 2208 - 2209 2210 - 2211 2212 - 2213 2214 - 2215 2216 - 2217 2218 - 2219 2220 - 2221 2222 - 2223 2224 - 2225 2226 - 2227 2228 - 2229 2230 - 2231 2232 - 2233 2234 - 2235 2236 - 2237 2238 - 2239 2240 - 2241 2242 - 2243 2244 - 2245 2246 - 2247 2248 - 2249 2250 - 2251 2252 - 2253 2254 - 2255 2256 - 2257 2258 - 2259 2260 - 2261 2262 - 2263 2264 - 2265 2266 - 2267 2268 - 2269 2270 - 2271 2272 - 2273 2274 - 2275 2276 - 2277 2278 - 2279 2280 - 2281 2282 - 2283 2284 - 2285 2286 - 2287 2288 - 2289 2290 - 2291 2292 - 2293 2294 - 2295 2296 - 2297 2298 - 2299 2300 - 2301 2302 - 2303 2304 - 2305 2306 - 2307 2308 - 2309 2310 - 2311 2312 - 2313 2314 - 2315 2316 - 2317 2318 - 2319 2320 - 2321 2322 - 2323 2324 - 2325 2326 - 2327 2328 - 2329 2330 - 2331 2332 - 2333 2334 - 2335 2336 - 2337 2338 - 2339 2340 - 2341 2342 - 2343 2344 - 2345 2346 - 2347 2348 - 2349 2350 - 2351 2352 - 2353 2354 - 2355 2356 - 2357 2358 - 2359 2360 - 2361 2362 - 2363 2364 - 2365 2366 - 2367 2368 - 2369 2370 - 2371 2372 - 2373 2374 - 2375 2376 - 2377 2378 - 2379 2380 - 2381 2382 - 2383 2

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

வி ள ம் ப ர ம் .

இந்த க்ரந்தகர்த்தாவாகிய என்னுலயற்றி அச்
சிடப்பட்டிருக்கும் திருக்குறுங்குடி கேஷத்திரபுராண
சங்க்ரஹக் கும்மியும், ஐடி. திருக்குறுங்குடி ஸ்ரீபேரரு
ளாள ராமாநுஜஜீயர் சுவாமிகளவர்களுடைய மட்த்
தின் பரம்பரைச்சிறப்பும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்த சிரோ
மணியாகிய நம்பாடுவார் சரித்திரமும் வேண்டியவர்
கள் ஐடி. திருக்குறுங்குடி மடத்தில் கிரையத்திர்க்கு
வாங்கிக்கொள்ளலாம்:

சேலம் அருட்கவி

S. T. வெங்கடராவ்.

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
MADRAS.
சாற்றுக் கவிகள்.

—o—o—o—

இந்நூலியற்றியவரின் ஞான குருநாதராகிய
பரமமஹி

திரு. அ. சிவானந்த சாகர யோகீசுவரர்
அவர்களா லியற்றியவை.
—o—o—o—

சீர்மணி திருக்கு. ஹகுடி. நம்பி
சேவடிப புகழினைப் பாடும்
ஏர்மணி நம்பா வென்றிருச் சரித
மெழிலமிகும கான மாகப
பார்மணி தமிழி லியற்றினன மடவா
பாலநு மெளிதுற வுணர்ந்து
கார்மணி நிரையங் கடநது பேரினப்
கதியடைந தினிதுயு மாரே.

செந்தமிழ் மாராட் டிரந்தெலுங் கித்தி
செபபுகன் னடமுத லான
ஐந்துபா ஷையினுஞ் சதிலய மனமா
வழுதெனக் கவிசொலுந திரிலோன
பந்தனை கடநது சிந்தனைக் கடங்காப
பரமபொரு ளிணையடி க் கமலம்
வந்தனை புரிபுக வேங்கட ராய
வரகவி ரகுண வேதியனே.

—o—o—o—

தென்காசி சுவாமி சந்தித்தெரு
ச. மாடசாமிப் பண்டாரம் இயற்றியது.

கர்பார் சுழனித திருக்குறுங்கைக் கண்ணர்க் கரிய அடியவராம்
நம்பா வெளரின் சரிதமதை நம்பா வெதே தகுதியென
வம்பார் முளரித் தொடைமார்ப மால்வேங் கடராங் செனிக்கினிய
செம்பா கமதிற் கீர்த்தனத்தைச் செய்திங் கெவர்க்கு மளித்தனனே.

—o—o—o—

கடையநல்லூர் ப்ரம்மஸ்ரீ

வேங்கடேசுவர சாஸ்திரிகள் அவர்களாலியற்றியவை.

பதினொருந் குறுங்குடிவா முழுகியநம் பியைப்பணிநம்

பாடு வார்நற

கதினொருந் கதைநவீனா னிசைவளர்செந தமிழ்மொழியின்

கனிந்த பாவால்

அதிமதுரக் கருப்பிரதத் துடனொருமுகக் கனிரஸஞ்சேர்

ஆரிய தேனும

இதுதருசெஞ் சுவையளிக்குந் திறமில்லதென் றறிவுடையோ

ரியம்பு வாரே.

அன்னவன்யா ரெனின்மறையோன் வரகவிவெங் கடராய

னறிஞர் நண்பன்

நன்னகாசே லததுறைவோன் நலந்தருதெய் வத்தலசகீ

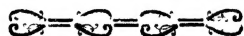
நவிலு நீரான்

கன்னடமா ராட்டிரமிந் திவடுகுசெந தமிழுணர்வான்

கவிதை வல்லான்

அன்னவனாகும் மேதினியிற் பெறலருமோர் புகழுடனீ

டனையன் வாழ்க.

சென்றிருப்பேரை தேவஸ்தானம் ஜோஸியர்

ப்ரம்மஸ்ரீ பிச்சுவயங்காரவர்களா லியற்றியது.

கனபனசப் பொழிற்குறுங்கை நம்பிராதன்

கமலொவம புனைதஸரோ ருஹபா தத்துள்

ஜினமனதைச செலுதகியநம பாடுவான்றன்

சீர்ததிதனைக் கீர்ததனத்தாற செய்தான் யாரென்

நெனைவினவி னருட்கவிவேங் கடராய

னெனவுரையபே னவனுறையு ரெதுவென் றுலோ

வனவனசத் திருந்துமது கரங்கள்பாடும்

வளவயலஞ்சும் சேலமென வழுததுவா மே,

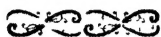
வாசுதேவநல்லூர்

ப்ரம்மஸ்ரீ V. நாகமய்யரவர்களா லியற்றியது.

சீர்நலந் திகழ்நம் பாடுவான்சரிதம் சிறந்தநற் றமிழிலன்பாய்
நீர்வளம் பெருகும் சேலமாநகர்வாழ் நேர்கவி வேங்கடராயன்
பார்மிசை விளங்கும் நாவலற்கழுதாய்ப் பகர்ந்தன னினியன்வாக்கால்
கார்வளங் குவதுங் கவிவளங்குவதுங் கண்ணியத் தண்ணியன்றே.

வாசுதேவநல்லூர் தேவஸ்தானம் கர்னம் சூமரகுருபரதாஸன்
ப்ரம்மஸ்ரீ வை. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களாலியற்றியது.

சீலந் தருமிகு. ஞானமு தித்திடுந தீவினை விட்டகலும்
ஞாலம் புகழ்திரு வாழுந் துறங்குடி நாதன ருளமவியும்
தூலந் தரித்தவர் யாவரு மேத்திட தூயசு கம்பெருகும்
சேலம் வரகவி வேங்கட ராயன் செபரிய செந்தமிழே.

வாசுதேவநல்லூர்

ப்ரம்மஸ்ரீ வி. ஆர். வெங்கடராமய்யர் அவர்களாலியற்றியவை.

நிலமண்டில ஜகரியப்பா.

1

உலகத்திற்குத் திலகம்போன்ற
சுந்தரமான சோதிபுரிதனை
சுகமாயாண்ட சுகுணவானரசன்
சற்கதியடைய சதரமகததை
வேதவிதிபபடி விபபிராமூலம்
வையாம்புகழ்ச் செய்யுங்காலை
செய்கைத் தவறா செனாமிழந்து
ஜெம்புகாபாஷணசு சேரிதனனில
சாமபானகுலத்தில ஜன்மமெடுத்து
கம்பியின்னாவநலம்பொழிந்து
பிறவியைக்கேடு பேரினபமடைய
பத்தியுள்மேனி பலகாலத்திலும்

மச்சம்கோலம் கச்சபம்சிங்கன்
 நந்தன்மைநதன் தநதுவரதன்
 வாமன்னராமன் ராமனாதி
 பல்அவதாரம் பாரிற்செய்து
 பக்தர்குழாததை நிகதியங்காக்கும்
 முததொழிலகளுக்கும் மூலமானவன்
 குமரியின்பக்கம் அமர்நதிருகின்ற
 திருக்குறுங்குடியில் சிறநதுவிளங்கும்
 அழகியநம்பியின் கழவிணையேற்றி
 கைசிகப்பண்ணில் காணஞ்செய்து
 பிறவிபயிணியின் பீடைதவித்தது
 நம்பாடுவாரென நற்பெயர்பூண்டவன்
 நற்கதைதனை சொற்குவையோடு
 செந்தமிழ்ப்பாஷையில் சிறக்கச்சொன்னான்
 ஞாலபுகழும் சேலதருடகவி
 வேங்கடமாயன் விபரஸிரேஷ்டனை.

நேரிசை வேண்டா.

2

ஜெம்புகப் பாஷாணச் சேரியிற் றுன்செறித்த
 நம்பாடு வார்பகதன் நற்கதையை—ஆமபுவியிற்
 செந்தமிழிற் செபபினான் சேலத தருட்கவிஞன்
 சுந்தரவேங் கடராய துங்கன்.

கட்டளைக் கலித்துரை.

3

ஞாலம் புகழ்த்து நல்ல குறுங்குடி அம்மியிற்றார்
 கோலங்கண் டேததுடத தன்முற பலதகின் குறைதவித்த
 சிலன் அகுணவான் நம்பாடு வாரின் நிநுக்கையை
 சேலவாழ வரகவிவேங் கடராயன் செபபினனை.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீபாமஜெயம்.
ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரண நம :

நூல் வரலாறு.

1. கடலேழால் குழப்பட்ட நெடிய இவ்வுலகின்கண் பூமி
பிராட்டியாரின் திருமுகமண்டலம்போல் விளங்கி நீர்வளம், நில
வளம், குடிவளம், டலைவளம், -முதலிய சகலவளங்களும் மென்
மேலும்பெருகி தருமதேவதைக்கு இருப்பிடமாகியும் திருமகள்
களிததோவதும் ஜோதிபுரி என்னும்ககரத்தை மறுநீதிவழுவா
மல் ஆறிலொருகடமைவாங்கி மன்னுயிர்களனைத்தையும் தன்
னுயிர்போலப்பாவித்து மனோ, வாக்கு, காயங்களை, ஈசுவரனிடத்
திலேயேநாட்டி செங்கோல்கடாத்திவந்த சுருணவான் என்னும்
மஹாராஜன் இம்மையில் பெறக்கூடிய பாக்கியங்களையும் பெற்று
மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்து மறுமையிலடையக்கூடிய சாலோகம்,-
சாமீபம்,-சாஸூபம்,-சாயுஜ்யம்,-என்னும் பதங்கள் நான்கையும்
அடையவேண்டுமென்ற பேராவல்மிகுதியால் தன்னுடைய
இராஜ்ஜியத்தில் வேதவித்தாகவிளங்கும் பூசுரர்களாதி புரோஹி
தர்களையும், மந்திரிபிரதானிகளையும்,-தன்னுடைய ஆரண்மனை
க்கு வரவழைத்து தான்கொண்டிருக்கும் கருத்தையெனியிட
அதைக்கேட்ட சகலமானவர்களும் அறநெறிவழுவாமல்அவனி
யை அரசுபுரிந்துவரும் ஆண்டவனே, அறங்களைபே பிரதாகப்
பூண்டவனே, இந்நகரில் விப்பிரகுலதிலகராகியும்வேதாகமசாஸ்
திரங்களெல்லாவற்றையும் கற்றுணர்ந்து தேற்கியடைந்து வேத
பாசகதராய்விளங்கும் ஸோமசர்மாவென்னும் திருநாமத்தைப்
பூண்ட ஓரந்தணரிருக்கின்றார் அவரை புரோஹிதராகக்கொண்டு
சகலமனோபிஷ்டங்களையும் அருளக்கூடிய அற்புதமாகிய சத்ர
பாகத்தை நடத்தினால் தங்களுடைய திருவுள்ளத்தில்கொண்ட
எண்ணம் நிறைவேறுமையாவென்று தெறிவித்துக்கொள்ளவே

மன்னவன் மனமகிழ்ந்து அவ்வாறே தன்னுடைய அமாத்தியர்
களில் ஏறந்தபுத்திசாலிகளாகிய விவேகதிவாகரன், -3- ஞானசந்த்
ரோதயன, -என்னும் இருவர்களிடம் ஸோமசாமாவை அரண்
மனைக்கு அழைத்துவரும்படி ஆ7 ஞா1 பிககவே தக்ஷணம் அவ்
வமைச்சரிருவரும் அரசுஞ்ஞையை கிரமேற்கொண்டு சகலமான
வாத்தியகோஷத்தோடும் திவ்யாலங்காரமாகிய முத்துச்சிகிகை
டையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு விப்பிரகுலோததமர்வசிக்கும்
மனைக்கேகி வேந்தன்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றும் சுவாமி
யென்று வேண்டி அடிபணிந்து கிரமேற்கரங்கூப்பிநிற்கும் மந்
திரிகளின் மனதிற்கிசைந்து உடனே ஸோமசர்மா பல்லக்கில்
ஆரோகணித்து மங்களாகோஷத்துடன் அரசுனுடைய சமூகம்
வந்துசேர்ந்தான்.

2. மன்னவன் உடனே சிங்காதனம்விட்டெழுந்திருந்து அரக்கப்பாத்தியமுதலிய அந்தணருக்குச்செய்யும் மரியாதைகளெல்லாம் அனுவேனும் வழுவின்றிச்செய்து மறைபவராகிய ஸோமசர்மானனுடைய பாதங்களில் தனதுமணிமுடிபதிய தீர்க்க தண்டம்சமற்பித்த சகுணவானாகியவேந்தனுக்கு மறையவனாகுகுறி இருக்கச்செய்து அரசன் தெறிவித்துக்கொண்டபிரகாரம் இயாகத்திற்குவேண்டிய சகலமானசாமானகளும் சேகரம் செய்வித்து இயாகசாலையும் முறைப்போலமைத்து ஐயுபத்தாறு தேசத்து மன்னர் மண்டலீகர்களுக்கும் இயாகமகோதஸவப் பத்திரிக்ககளும் அனுப்பி வரப்பட்டவர்களுக்குத் தகுந்தவிதிகளும் தயார்செய்து நல்லசபமுகூர்த்தத்தில் இயாகம்செய்விக்கத்தொடங்கி ஸோமசர்மா புரோஹிதஸ்தானம்வழித்து மன்னவனாகிய சகுணவானுக்கு இயாகதீகைமுதலிய சபசடங்குகளும் செய்வித்து வேதவிதிப்படி மகத்தைநடத்துகையில் இயாகபௌரோஹித்யம் வழித்த ஸோமசர்மாவென்னும் விப்ரோத்தமனாவன் தன்னுடைய ஜென்மாந்தரவினைப்பயனால் மந்த்ரலோபமாயும், கிரியாலோபமாயும், இஷ்டியை நடத்தியகாரணத்தால் சூலைநோயேற்பட்டு அதினின்று நிவர்த்தியாகாமலும், இயாகத்தை சப்பூரணமாய் நிறைவேற்றாமலும், மரணமடைந்து

தேவர்களிட்ட சாபத்தின்படி மறுஜென்மத்தில் ப்ரம்மராக்கத
 னாயுதிதது மஹேந்திரபருவதச்சாரலில் அடர்ந்தகானகத்தில்
 வசித்தது மன்னுயிராகையெல்லாம் ஹரிவரிததுக்கொண்டிருந்
 தான்.

3. மன்னவனாகிய சுருணவான் தான் ஆரம்பிவித்தது நடத்
 திய மகமானது திரவியலோபமாகி பல குறைவுகளினால் சபபூர்ண
 மாய்நிறைவேறாமல் இயாகநஷ்டமாகிய தோஷத்தினாலும் ஸோம
 சர்மாவாகிய மறையவனடைந்திருக்கும் ப்ரம்மராக்கதஜென்மத்
 தைப்போதகி ஸக்ககிபெறச்செய்யவும் தானும் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ
 ஆழகேசரியாகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரணசனுடைய அழகில்
 லாதகிருபைக்குப் பாத்திரமாகவென்றும் இயாகசமையத்தில்
 ஸோமசர்மாவுக்கு தேவர்களால் தயவுடனளித்த சாபவிமோச
 னப்படிக்கும் தானும் மறுஜென்மத்தில் மஹேந்திரவெற்பின்
 தென்றிசையிலுள்ள ஜாபுகபாஷாணமென்னும் நரிப்பாறையி
 லுள்ள பறசமீசரியில் பறையனாகவுதித்தது நம்பிச்சாம்பான் என்
 னும் நாமரபூண்டு பூர்வஜென்ம வாஸனாபலத்தினால் சண்டாள
 கிருகநிபத்தைத்தழுவாமல் ஈசுவரத்தியானத்துடன் நாட்கழி
 தது எக்ராலகசிலும் சாக்ஷாத் வைகுண்டாதிபனை துதித்துக்
 கொண்டு தக்ஷிணபதிகாலிராமாகிய திருக்குறுங்குடியில் எழுந
 தருளியிருக்கும் எம்பெருமானாகிய அழகியநம்பியென்னும் ஸ்ரீ
 சுந்தரபரிபூரணசுவாமிகுரு திருத்தொண்டனாகிமஹேந்திரபரு
 வத்தின் தாழ்வரையில் பெருகும் சிந்துநதியில் திருப்பாக்கடல்
 என்னும் படித்துரையில் ஸ்நானம்செய்து அழகியநம்பியை
 தினப்ரதியும் தவராமல் தரிசனம்செய்தும் அஷ்டாக்ஷர் நாம
 னுடைய திவ்யகல்பாண குணகீர்த்தனங்களையே எக்காலத்திலும்
 கைசிகமென்னும் இராகத்திலேயே வீணையிலும் வாக்காலும்
 கர்னம்செய்துவந்ததால் காரணப்பெயராக நம்பாவோர் என்
 னும் திருநாமம்பூண்டு பகவதபக்தியெய்துக்கொண்டும் சகல
 பாபத்தையும் போக்கி அழகில்லாத முக்தியை அருளும் ஸ்ரீ
 ஹரிதினமாகிய ஏகாதசி கிரதத்தையும் முறைப்படி அதுஷ்
 டித்துவந்தான்.

4. பின்னர் பறைபளுகிய நம்பாடுவார் தீர்த்தபாத்திரார
யும் திவ்யதேசங்களிலோங்கும் மூர்த்தத்தரிசனமும் செய்யுக்
ண்டுமென்ற ஆவல்கொண்டு தான்வசிக்கும் நரிப்பாறையென்னும்
ஊரைவிட்டுப்பூர்ப்பட்டுப் பன்னிரண்டுவருஷகாலவரைவிலும்
திவ்யதேசசஞ்சாரமசெய்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள புண்ணிய
தீர்த்தஸ்தானங்களும் திவ்யியமூர்த்திகளின் தரிசனங்களுமா
செய்துக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியாய்த்திரும்பி தன்னுடைய
ஜெனனபூமியாகிய ஜெம்புகபாஷாணம் என்னும் நரிப்பாறைக்கு
வந்துசேர்ந்து வழக்கம்போல் சிந்துநதியில் திருப்பாக்கடலென்
னும் ஸ்தானகட்டத்தில் நீராடி திருமண்காப்பணிந்து ஸ்ரீ அழகிய
நம்பியின் திருவடிகளை மனதில்தியானித்து அன்றையதினம்
கார்த்திகைமாதமும், -சுக்கிலபக்ஷமும், -ஏகாதசியும், -கூடிய ஸ்ரீ
ஹரிதினமானதால் அழகியநம்பியாகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரீபூரண
சுவாமியை தரிசனம்செய்யவேண்டுமென்று அதிகஆவலுடன்
செல்லுபவழியில் பூர்வகாலம் இயாகம்நடத்தியசமயத்தில் மந்
திரலோபக்கிரியாலோப தோஷத்தின்காரணமாய் தேவர்களால்
சபிக்கப்பட்டு பின்னும் அத்தேவர்களாலேயே திருவாய்மலர்ந்
தருளிப் சாபவிவர்த்தியின் காரணத்தாலும் தன்னுடைய பூர்வ
ஜென்மத்தின் வினைப்பயனாலும் லோமசர்மாவாகிய ப்ரம்மராக்க
தன் கருணவானுகிய நம்பாடுவாரென்னும் பக்தனை வழிமறித்து
என்னுடைய ரூபிபாறையைத்தீர்த்துக்கொள்ள நான் உன்னைக்
கொன்று தின்று பசிபாருவேனென்று கூற்றுவனைப்போல் எதிரில்
நின்று தடுத்துக்கொண்டான்,

5. அத்தருணத்தில் ஸ்ரீஹரிபக்தசிரோமணியாகிய நம்பா
டுவான் ப்ரம்மராக்கதனைப்பார்த்து மனதிற்கஞ்சித்தேனும் பய
யில்லாமலும் தன்னுடைய தேகத்திலும் பிராணனிலும் அனுவள
வேனும் இச்சகையில்லாமலும் இவ்வுலகவாட்கையை வெறுத்து
தீர்க்கவைராக்கியத்தையே கடைபிடித்தொழுகும் பரமபாகவத
ஞானதாலும் தனக்கேற்பட்ட பிராணஹானிக்காக உள்ளத்தில்
வருந்தாமல் சாக்ஷாத் ஜெகதீசவரானுகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரீபூரணேச
னுடைய திவ்யதரிசனம்செய்வதற்கு இடையூறு நேர்ந்ததே

பென்று மகத்தான விபசனமேலீட்டால் ஆற்றொணுத்துயரக்
 கட்டிலாழ்ந்து தேகமெல்லாம் விடவிடத்து நடுக்கமுற்று மதி
 மருண்டு நெஞ்சயர்ந்து நாவலர்ந்து தன்னிருகரங்கையும் சிர
 வின்மீதுகூப்பிக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து ஸ்ரீ அழகியநாபி
 சின றிருவடித்தாமரைகளில் தன்கருத்தைநாட்டி ஹே ஆபத்
 பந்தவா,-அனாதாஷங்கா,-ஆதிமத்யந்தரஹிதா,-பன்னகசாயி,
 பாற்கடல்சபை,-பதிதபாவனா,-பக்தபரிபாலனா,-அனுமுதல்மே
 ருவரை யாவற்றிலும்நிறைந்துள்ள பரிபூரணா,-புராணபுருஷா,
 புண்யஸ்லோகா,-கருணாபரணா,-கார்முகில்வண்ணா,-கமலக்கண்ணா
 கெருடவாஹனா,-கௌத்துவமணியூஷணா,-சங்க, சக்கர,—கதா,
 பூத்ம,-சாரங்க,—நந்தக,—பீதாம்பரதரா,—சகல புலனாதாரா,—
 சாக்ஷாத் ஸ்ரீமகா லெக்ஷ-மிக்கிருப்பிடமாகிய அழகியவக்ஷஸ்
 தலத்தாலோங்கும் சர்வேசுவரா, உன்னுடைய திவ்பதரிசனூர்த்த
 மாகவரும் இவ்வடியேனுக்கு இச்சமயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும்
 ஆபத்தைப்போக்கிப் பாதுகாக்க உன்னையன்றி வேறுகதியுண்
 டோ? முதலையாஸ்பீடிக்கப்பட்ட கெஜேந்திரனுடைய முறை
 க்குவந்து தக்ஷணமே ஓடோடியும்வந்து கருவின்முகத்தை உன்
 னுடைய திருக்கை சக்கரத்தாலரிந்து கரிராஜனை இரக்ஷித்த
 கஜேந்திரவரதா? தந்தையால்விதிக்கப்பட்ட பரணதண்டனை
 களுக்கு சற்றேறும்புயப்படாமல் உன்னையே துதித்துவந்த
 ப்ரஹ்மாதாழ்வானுடைய திடபக்திக்குவந்து ஸ்தம்பத்திலிரு
 ந்து நரசிங்கமாக ஆவிற்பவித்து துஷ்டனாகிய ஹிரணிபகசிபுஷி
 னுடைய மார்க்பப்பிளந்து இராக்கதசம்ஹாரம்செய்து திரி
 லோகத்தையும் ப்ரஹ்மாதாழ்வானையும் காததருளிய அஷ்டா
 ஷ்டரஸ்வரூபனே?—ருடிசுசித்தத்தையுடைய கௌரவர்களால்
 ப்ராணவஸ்தைக்கும் மேலாகிய மானபங்காவஸ்தையிலுமுன்று
 முறைபிட்டுக்கதரிய பாஞ்சாலியின் மானத்தைக்காத் திரக்ஷித்த
 ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணா? இன்னும் பூமி, விண், பாதாளம், என்
 னும் முன்னுலகத்திலுமுள்ள தூர்ஜனாகளைசுக்ஷித்து சர்ஜனர்களை
 இரக்ஷிப்பதற்காக அந்தந்த சமையங்களுக்கேற்றதாக ஈரைந்தன
 தாரங்களெடுத்தும் இணையற்ற பலதருவினையாடல்களைப்புரிந்
 தும், பக்தவத்ஸலனைன்னும் பிருதைஹித்த பரத்துவனே?

இதனருணம் மகாபாபியாகிய இவ்ணர்களை யிலகப்பட்ட எண்ணெய்ப்பாதுகாதது உண்ணுடையதிவியதரிசனத்தை அடியே னுக்கித்து பரிபாலிக்கவேண்டும். ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்று? பற்பல விதமாய்த்துதித்து பின்பு ப்ரம்மராக்ககளைப்பாத்து பிராண பிதியென்பது சற்றேனுமில்லாமல் தன்னிருகரங்களையும் சிர லின்மிதுகப்பி பரமதயாளுவே பகவானை தரிசிக்கப்போகும் அடியேனை தயவுசெய்து விட்டுவிடவேண்டுமென்று அநேகவித மாய்க்கேட்டும் இராக்கதன்கேட்காததினால் பக்தன் நான்சென் று அழகியநயபிபை தரிசனம்செய்துவிட்டு உடனேவந்து உனக் கிரையாகின்றேன் அப்படிக்கு நான் வராமற்போவேனையாகில் ஏகாதசிரதத்தைக்கெடுத்தவர்கள் அனட்டியும் நரகத்தை ந ண்டைவதுமன்னியில் நான் அறுவட்டித்துவரும் ஏகாதசிரத பலனையும் நான் எக்கணமும் கைசிகராகப்பண்களால் காலம் செய்தவரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்வியநாமஸங்கீர்த்தன குணகணபலனையும் இழந்துவிடக்கடவேனென்றும் இன்னும் முக்கியமாகிய பதினான்கு சததியவாக்குசனும்புகன்று ஸ்ரீ அழ கியநம்பிரையசாக்ஷிவைத்து ஆணையிட்டுக்கொடுத்த ப்ரம்மராக் கதனுடைய அறமதிப்பிரகாரம் அதிககுதூரலுலுந்தடன் பகவத் தரிசனத்திற்குச்சென்று தான் பறையணைதால் ஆல்பததிற் கணுகாமல் அதிகதூரத்திலின்று அழகியநயபிபைத்தோத்தி ரம்செய்து வழக்கம்போல் கைசிக இராகத்திலேயே பற்பலவித டான பண்களைப்பாடிக்கொண்டு தரிசிக்கவென்று ஆல்பததின் முன்பாகத்திலோங்கும் திருத்தேரடியில் நின்று நயபிபை உள் ளன்புடன் உற்றுப்பார்க்கலானான்.

6. இவ்விதமாய் பக்தனாகிய நம்பாடுவான் பகவானை தரி சிக்கப்பார்க்க இடையில் நம்பியின் சந்நிதியில் பவிபீடமும், துவஜஸ்தம்பமும், கெருடாழ்வாரும், இருப்பதால் தனக்கு நம் பியினுடையதரிசனம் ஆகாமல் மரைந்திருப்பதினால் மனவருத்த மூற்று நம்பாடுவான் தோத்திரமசெய்யவே பகவான் பக்தன் பால் கிருபைகூர்ந்து பவிபீடத்தையும், துவஜஸ்தம்பத்தையும் வடபுரமாகச்சென்று விக்கிரகங்களைச் செய்தும் தன்னுடைய நெடிய

காஷிக்குத்தருந்தபடி உயர்ந்துவிளங்கும் சந்நிதிருடாழ்வா
ரை பக்தன்காரணமாக குறுகியிருக்கும்படிச்செய்தும் பக்தனு
டைய மனமகிழ்ததன்னுடைய திவ்யதரிசனததையும் கருணை
யுடனளித்தானை, பக்தனாகிய நம்பாடுவான் அழகியநம்பியை திரி
கரணசுத்தியாயும் தன்னிருநயனங்களும்குளிர தரிசனம்செய்து
அநேகவிதமாய்ததுதிதது கண்களிலானந்தபாஷ்பம் பெருக
தேகபரவசனாய் திவ்யநாமஸங்கீர்த்தனங்களை கைசிகஇராகத்
தில்பாடியும் மெய்மறந்து ஆனந்தத்திருக்கூத்தாடியும் உடல்
பொருளாவியையும் நம்பிக்கை அற்பணம்செய்து நெடுநேரம்
தரிசித்து ப்ரம்மானந்தவாரிதியிலாழ்ந்து பின்னர் அத்தலம்விட்
டீகன்று சத்தியத்திற்குட்பட்டு ப்ரம்மராக்கதனுக்குத் தன்னு
டலை திரிகரணசுத்தியாய் ஆகாரமாயளிப்பதற்காக அதிதிவிரமாய்
அரக்கன்வசிக்கும் கானகத்தை நோக்கிச்சென்றான்.

7. இவ்வித திடசித்தத்துடன் நம்பாடுவான் செல்லும்
வழியில் சர்வவியாபியாகிய எம்பெருமான் ஓர் விருத்தவேதிய
னுருக்கொண்டு பக்தனிடமுன்பக்கத்தில் வழிமறித்துவின்றுக்
கொண்டு இவ்வழியாகச்செல்லவேண்டாம் கொடிய இராக்கதர்
களும் துஷ்டமிருகங்களும் வசிக்கும் அடர்ந்தகானகத்தைச்
சேரவும்செய்து உனக்குப்ராணஹானியும்நேரிடுமாகையால்வேறு
வழியாகப்போவென்று தடுத்தாக்கொண்டு பக்தன்பக்கல் அனு
கவே நம்பாடுவான் தன்னிருகரங்களையும் சிரசின்மீதுகூப்பிக்
கொண்டு மிகுந்ததாழ்மையாய் ஆண்டவரே அடியேன் சண்டா
ளன் உயர்குலத்தோர் என்பக்கம்வரலாகாதென்று விலகிவிலகி
ஓடியும் மாயப்பிராம்மணன் விடாமலே அடுத்தடுத்துப் பற்பல
கீதிகளைக்கறித் தடுத்தாக்கொள்ள பக்தன் மறையோனைப் பல
விதமாய்ப்பிரார்த்தித்து சுவாமி அடியேன் ஒருபிரம்மராக்கதனு
க்கு ஆகாரமாவதாக வாக்களித்திருப்பதால் சத்தியம் தவரமாட்
டேன் இவ்வழியாகத்தான் செல்வேனென்ன யாயாபிராம்மண
னாகிய பகவான் பக்தனுடையமனதைப்பரிசுபிக்க பலவிதத்தில்
போதித்தும் நயபயங்களைக்காட்டியும் பாகவதோத்தமன் சத்தி
யத்தைப்பார்க்கிலும் இவ்வாக்கைபெரிதல்லவென்று உறுதியா

பக்கறி நான் இவ்வழியாகவேசென்று அடியேன் பிரம்மராக்க
தனுக்கேஆகாரமாய் அறித்யமாகிய இவ்வுலகவாட்டையைவெறு
த்து நசுவரமாகிய இந்ததேகத்தையும்விடுத்து சாக்ஷாத ஜெக
தீசுவரனாகிய ஸ்ரீசுந்தரபரிபூர்ணேசனுடைய திருவடித்தியான
பரனாய் எக்காலத்திலும் அழிவில்லாத மோக்ஷதையே அடை
குவேனென்று ஸ்ரீ அழகியநம்பியின்பேரில் ஆணையிட்டு உறுதி
பாகச்சொல்லவே மறையவனுருவாய்வந்த எம்பெருமான மன
தில் அதிகமகிழ்வடைந்து இவனைப்போன்ற உண்மையான பரம
பாகவதன் வேறு உண்டோவென்று திருவுள்ளத்தில் களிப்புற்று
மேலுக்கு அவனிடத்தில் வெறுப்புற்றவரைப்போல் பாவனை
காட்டி ஆனால் உன்தலைதிடுமென்று வருததமடைந்தவரைப்
போல் சொல்லிக்கொண்டு பக்தனிடமிருந்தகன்று மறைந்து
விட்டான்.

8. பக்தசிரோமணியாகிய நம்பாடுவான் அதிசீக்கிரமாக
ஓடோடி பிரம்மராக்கதனிடம்சேர்ந்து ஐயனே, அடியேனைப்
புனிதனுக்குவதற்காக அகஸ்மாத்தாய் வழிமறித்தென்முன்றோ
ன்றிய புண்ணியவானே, இவ்வடியேன் இதோவந்துவிட்டேன்
என்னை இந்தக்ஷணமே கொன்றுதின்று உன்னுடைய கொடிய
பசியைத்தணித்துக்கொள்ளும் ஆப்தனையென்று பிரார்த்தித்
துக்கொண்டு மானிடஜன்மத்துக்குரிய மாண்பயம் சற்றுமில்
லாமல் தத்சமயத்தில் மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கொப்பாக குளிர்ந்த
மன்னை விளக்கிக்காட்டும் அலர்ந்தமுகத்தோடு தன்முன்பில்நிற்
கும் ஹரிபக்தக்ரேசனைக் கண்டமாத்திரத்தினாலும் முற்பிரப்
பில் இயாகசமையத்தில் தேவர்களாலளித்த சாபத்தினுடைய
வும் அவர்களாலேயே மறுபடியும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அறுத்
கிரஹப்பிரபாவத்தினாலும் தன்னுடைய சாபம் நிவர்த்தியாகி
சதகதி அடையும் சமையம் வந்துவிட்டதாலும் ஸோமசர்மா
வாகிப் பிரம்மராக்கதனுக்கு முன்னிருந்த எண்ணமெல்லாப் நீங்கி
நல்லக்ஞானஉதித்து,உன்னைநான்புசியேன், நீ பரமபாகவதோத்
தமன் நீ அறுஷ்டித்துவரும் ஏகாதசி விரதபலனையும் பகவானு
டைய திவ்யகல்யாணகுணங்களை கைகிசஇராகத்தில் அநேக

புண்களாகப்பாடி அதினால் நீ அடைந்திருக்கும் பலன்களையும் எனக்கு ததம்செய்துக கொடுத்துவிட்டு நீ சுகமாகப்போவென்று சொன்னான்.

9. அநைக்கேட்ட நம்பாடுவான் நான் ஏகாதசி விரதபலனையும் கைசிகப்பண்பலனையும் உனக்கு தத்தம்செய்துகொடுப்பதாக வாக்களிக்கவில்லை முன்சொன்னபடி என்னைத்தான் நீபுசித்து உன்னுடைய பசிதீர்ந்தது நீ திருப்தி அடையவேண்டுமென்று பத்தன் சொல்லவூர், பிரம்மராக்கதன் உன்னைநான்புசியேன் நீ அதுஷ்டித்துவரும் புண்ணியபலனைத்தான் எனக்கு நீ கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இருவரும் ஓபாமல் வாக்குவாதம் செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

10. இவ்விதமாய் வழக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இவ்விருவர்களுக்கும் பூர்வஜன்மததில்கிடைத்த சாபம் நிவர்த்தியாகி சத்தி அடையக்கூடிய நற்காலம் நெருங்கிவிட்டபடியாலும் பகவானாகிய மாயாமறையோன் அவ்விடமும் தோன்றி இருவர்களுடைய வழங்கையும் கேட்டு பத்தனை தனியாக அழைத்தச் சென்று மதயஸ்தம்செய்பவனைப்போல் பாவனைகாட்டி பத்தனிடம் பிரம்மராக்கதன்கேட்கும் ஏகாதசி விரதபலனையும் கைசிகப்பண்பலனையும் தத்தம்செய்துகொடுத்துவிட்டுப் போம்பிள்ளாய் ஏன் அநியாயமாக உன்ஜீவனை நீயாகவே இழக்கமன்றாடுகின்றாய் ஏகாதசியைக்கண்டதுயர் ? கைசிகத்தைக்கண்டதுயர் ? இவைகளுெல்லாம் வாக்காதுரியமுள்ள நாவலோர்களால் எழுதிவைத்த புராணக்கட்டுக்கதையையொழிய வேறுண்டோ பையித்தியக்காரனே ? சுவற்றைவைத்துக்கொண்டல்லவா சித்திரம் எழுதவேண்டுமென்ற பழமொழியும் நீ அறிந்தையோ ? அந்தோ ? ஆக்கையிருந்தாலல்லவா அளவற்றசற்கருமங்களைச் செய்து அகிலசாம்பிராஜ்யங்களையும் பெறலாம் ஆக்கையுழிந்தபின் வேறுபோக்குண்டோ ? உன்மத்தனே ? இவ்வுலகில் அளவிலடங்காத மகாயோகுகளும் தபஸ்விகளும் ஸ்வாஸபந்தனத்தாலும் அஷ்டாங்க போகாப்பியாஸங்களாலும் கற்பஸா

தண்களினாலும் அநேக ஆயிரவருஷகாலமாக இவ்வுலகில் உயி
ருடனிருந்து அவரவர்களுக்குரிய சதஸாதனங்களைச் செய்துக்
கொண்டிருக்கின்றார்கள் அப்பேர்ப்பட்ட மஹாண்களைக்காட்டி
லும் நீ புத்தியிலுயர்ந்தவனோ? அல்லது ஜாதியிலுயர்ந்தவனோ?
அல்லது தவத்திலுயர்ந்தவனோ? கலையிலுயர்ந்தவனோ? என்
வார்த்தையை உல்லங்கனம்செய்யாமல் பிரம்மராக்கதன்கேட்
கப்பட்ட பலன்களை தத்தம்செய்துக்கொடுத்துவிட்டு சுகமாய்ப்
போவென்றும், பக்தனைவிட்டகன்று, பிரம்மராக்கதனை தனியாக
அழைத்துச்சென்று உனக்கு வலுவில்கிடைக்கும் ஆகாரத்தை
ஏன் இழக்கமுயலுகின்றாய் நரமாயிசங்கிடைப்பது அதிகதூர்
லபம் நீபிரயத்தினம்செய்யாமலே உன்னுடைய பாக்கியவஸத்
தால் பலவந்தமாய்க்கிடைக்கும் ஆகாரத்தை வீணாகவிட்டுவிடா
மல் நரனை இசுஷணமேகொன்றுதின்று சுகமாக இருப்பாயென்
றும் “அன்னமயம்ப்ராணமயமென்று” கலைகளிலபுகலுவதை நீ
இராக்கதனாகையால் அறிபமாட்டாயென்றும் ஒவ்வொருவரிட
மும் தனித்தனியாக தன்னுல்கடியவரையிலும் போதித்த அவ
விருவர்களுடைய மனதைப்பரிசுதித்துப்பார்த்தும் அவ்விருவர்
களுடைய மனோதிடத்திற்கு சந்தோஷமடைந்து பசுவானாகிய
மாயாமறையோன நம்பாடுவானிடம், நீ அதுஷ்டததுவருப, ஏகா
தசிரதபலனையும், கைசிகப்பண்பலனையும், முழுவதும் கொடுக்
காவிட்டாலும் ஒவ்வொரு புண்ணியபலன்களிலும் பதினாறில்
ஒருபங்காவது இவ்வரக்கனுக்கு நீ தத்தம்செய்துக்கொடுத்தது
இவ்வரக்கனுடைய மனதைத்திருப்திசெய்வித்தேதான் தீரவே
ண்டுமென்று தானே மத்தியஸ்தனாகவும் நியாயாதிபதியாக
வுயிருநது தீர்ப்புசெய்யவே அவ்விதம் பக்தனாகிய நம்பாடுவாரும்
ஒவ்வொரு புண்ணியபலன்களிலும் பதினாறில் ஒருபங்கு தத்தம்
செய்துக்கொடுக்க அதை திரிகரணசத்தியாக ஏற்றுக்கொண்ட
பிரம்மராக்கதனுந் திருப்தி அடைந்தேனென்னவும் அன்றைய
தினம் கார்த்திகைமாசத்திய சுக்கிலபக்ஷத் தேகா நசியுமானதால்
பசுவானாகிய ஸ்ரீ சந்தரபரிபூரணேசன் திருவுளமகிழ்ந்து பக்த
ரிருவர்களுக்கும் முன்னென்மத்தினுடைய வரலாற்றையும் சாபம்
கிடைத்தவிவரமும் அவ்வாசனாக்கே மனதிறோன்றும்படிக்க

ஞக் திருவருள்புரிந்தும் ஸோமசர்மாவென்னும் விப்பிரோத்த
மன் முற்பிரப்பில மந்திரலோபகசிரியாலோப கோஷததால்
இயாகததைகடத்திவைத்து அதிலுடைந்த பிரமபராக்கத
ஜென்மத்தை சுருணவானுசிய வேந்தன் திரவிபலோபகோஷத
தால் சண்டாளகுலத்திற்பிரந்திருக்கும் நம்பாடுவாரென்னுமூ
ஹரிபக்தனால் நிவர்த்திசெய்தித்தம பக்தனையும் சண்டாளஜென்
மத்திலிருந்து ஜென்மஸாபல்யமாக்கி அவனாகும் ஸத்தகியளி
க்கத்தானே காரணபூதனாகியிருந்து அடியார்களிருவர்களிடத்தி
லும் கிருவுளங்கூர்ந்து இருவருக்கும் ஏககாலத்தில தக்ஷணமே
தன்னுடைய சுயரூபத்துடன் ஸ்ரீபூமிநீளாசமேதனாகவும் கெரு
டாரூடனாகவும் திவ்வியதரிசனமளிகது இருவர்களுடைய கார
ணஜென்மத்தையும் போக்கி அம்பரதனினின்று அமரர்கள் கற்
பகமலர்களைவருவிக்கவும் தேவதுந்துபிகள் முழங்கவும் காரத
துரபுராடிகள தேவகானமசெய்யவும் அப்ஸரஸ்தரீகள் நாட்
டியமாடவும் தன்னுடைய சாக்ஷாத்காரமாகியும் அழிவில்லாதது
மாகியுமுள்ள சாலோக, சாமீப, சாரூப, மென்னும் மூன்று
பதத்திற்கும்மேலாகிய சாயுஜ்யபதத்தைக்கொடுக்கவே, பக்தரிரு
வாகளும் வேதங்களாலும் புகழ்ந்துரைக்கவொண்ணாததாகியும்
மகாயோகிகளாலும் காணக்கிடைப்பகற்கருமையாகியும் சகல
காரணகர்த்தவத்துவங்களுக்குடையவனாகியும், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி,
ஸம்ஹாரமாகிய முததொழில்களுக்கதிபனாகியும் சகல அண்ட
பிண்ட சராசரங்களையும் தன்னுடைய திருஉதரத்தில்தவத்து
இரகிக்கப்பட்டவனுமாகியும் பரததுவனுமாகிய ஸ்ரீமந்நாரா
யணனுட்கலந்து அழிவில்லாத பேரின்பமடைந்தோங்கினார்கள்.

11. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அம்ஸபூதராகிய வேதவி
யாஸமஹாமுனிவரால் அருளிச்செய்த புராணங்கள் மூவ்வாறில்
ஒன்றாகியும் மிகவும்மேன்மைபொறுந்திய வராஹபுராணத்திலும்
ப்ரம்மாண்ட புராணதிகளிலும் விரித்துரைத்தும்
நம்பாடுவாரென்னும் பரமபாகவதோத்தமன் ஸ்ரீஅழகியநம்பி
யை கைகிஇராகத்திலேயே நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்துப்புக
ழ்த்தேற்றியும், ஏகாதசிவிரதத்தையும், அதுஷ்டித்துவந்து கர்த்

திசைமாசம் சுக்கிலபக்ஷத்தேகாதசியில் எம்பெருமானுடைய அழிவில்லாத சாயுஜ்யபதமடைந்தபடியால், கைசிகௌகாதசிமான் மியமென்றும், புகழ்ப்பெற்ற நம்பாடுவார்சரித்திரமென்னும் அற்புதமாகிய இந்நூலை சிவபரத்தில் திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார் சரித்திரத்தை ஸ்ரீமத் பரமபாகவதோத்தபர்களால் செய்யப்படும் கதையைப்போல விஷ்ணுபரத்தில் சிறந்ததாகிய இந்த நம்பாடுவார் சரித்திரத்தையும் கதாருபமாய் நடத்துவதற்கனு குணமாகவும், சுருதி, உபுத்தி, அனுபவம், என்பதற்கிணங்கவும, கதாஸாரத்திற்கிசைந்ததாய் நூதனமாக கதைத்தொடற்சிக ளும், விருத்தங்களும், கீர்த்தனங்களும், சிந்துகள், முதலிய வைகளாலமைத்துள்ள இத்திவ்ய சரித்திரத்தை இயற்றினவர் களும், அச்சிடுவித்தோர்களும், இயாவர்களுமுணரப்புகனவர்க ளும், பக்திஸ்ரத்தையாய்க்கேட்டவர்களும், இம்மையி ல், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும், நான்குபுருஷார்த் தங்களும்பெற்று மங்களமாகவாழ்ந்து மறுமையிலும், சாலோ கம், சாமீபம், சாருபம், சாயுஜ்யம், என்னும் சதுர்விதபதங் களுமெய்தி ஸ்ரீ அழகியநம்பியாகிய . ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரணேச னுடைய கிருவருளுக்குப்பாத்திரர்களாகியும், சதி, சுதர், செல்வம், தீரககாயுநாதி, சகலபாக்கியங்களும், மென்மேலுமபெற்று ஆசந் திராராகமாய் செழித்தோங்கி வாழ்வார்களாக,

சபம்!

சபம்!!

சபம்!!!

நூல்வரலாறு முற்றிற்று.

இங்ஙனம்,

அடியார்க்கடியன்

சேலம் அருட்கவி S. T. வெங்கடராயன்.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமதே ராமாத்ஜாய நம:

ஸ்ரீஹரிபக்த சிரோமணியாகிய
நம்பாடுவார் சரித்திரம்.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

அம்புலி யோடுவீண்ணை அளந்தமெய்ப் பொருளாமழக
நம்பியின் புகழைப்பாடும் நம்பாடு வார்சரித்ரம்
அம்புலி தனிலியற்ற அம்புலி யணிந்தோஸீன்ற
தம்பிமா முகவனுன்றான் துதிததுமே போதலுவேனே.

ஜெயஜானகி ரமண என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் காட்டை—தாளம் கண்டஜாதி ஏகம்.

பல்லவி.

ஜெயவீகன் ஹரதேவ ஜெயவல்ல பைமணவ

அநுபல்லவி.

ஜெயசித்தி கணகாதா ஜெயவரப்ர ஸாதா

ஜெ.

சரணம்.

1

சகல கார் யனுக்லா சர்வேசுவ ரியின்பாலா

அகில ஆ கமஸூலா அன்பர்மன லோலா

ஜெ

2

கடலை பய ரவலுடனே கரும்புமோ தகப்ரியா

அடையும் வடை எள்ளுண்டை அதிரஸமுண வாயா

ஜெ.

3

நம்பாடு வார் சரிதம் நானிலத்தில் நடைபெறவும்

தெய்வாசப் பா டிடவும் தேவனே சரணம்

ஜெ.

விஷ்ணுவக்ஷேனார் துதி

தம்பியின் முறையைக்கேட்டுத் தயர்வொழித் தாண்டவமுத
நம்பியின் பாடமேற்றும் நம்பாடு வார்சிற்பரி
வெம்பவ மணுகாதெனறும் வேலைஞ் சூலகிலோகை
நம்பினேன் விஷ்வக்ஷேனா நல்லருள் புரிவாய்போற்றி.

ஜெயராமா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் நாட்டை—தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

விஷ்வக்ஷேனா ஜெயஜெய

அநுபல்லவி.

விஷ்ணுவின் சேனா நாயகனாகிய

சரணம்.

1

அரவிந்தநாபன் நிரு வடிபணித்தேற்றிமீம்
அடியார்புகழுரைக்க அன்புகூர்ந்தெனக்கு
சுரவந்தயாகிருபை நர செய்குவாய்
சுபப்பிரதாயக

2

நம்பாடுவாராம் புகழ்மிகும் நம்பாடுவாராம்
நல்லன்பன்காதையை நலமுறும்தமிழில்
அம்புவிதனில்பாடி இந்த ஆசமமசோபெற
அடியேனுக்கருள்புரி

3

உன்பாதமலரை அளித்தெனக் குன்பாதமலரை
குற்றதுணையிருந்து உலகிலென்டிசையிலும்
என்பாடல்சீராய நடைபெற் நெழில்மிகுந்தோங்கிட
எந்தையே வருமருள்

சரஸ்வதி துதி.

அவனின் னுதியோடு அண்டச ராசரத்தை
பவனமாம் தன்வயிற்றில் பகைமாய் வைத்துக்காக்கும்
சிவனுமை துதிக்கும்தேவை சிந்திக்கும் பத்தன்காதை
கவனமா யியற்றியோங்க கலைமகள் கழல்கள்போற்றி.

மாதாடபாரதேனோ என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் கமாச தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

வாணிகல் வாக்கருள்வாய் வனஜன் ராணி

அநுபல்லவி.

வாணிகல் வாக்கருள் வீரோபஸ் தகபாணி

வா.

சரணம்.

1

ஆரண மங்கையுன் அருள்கூந்திவ் வடிமைக்கு
காரணம் தருவாயே கண்டதுபோல தரவே

வா.

2

ஒளவைக கம்பனாதி அகிலத்து நும்பாவலர்
வவொரு வாககுமனாந் ஒவகசசெய்தவென் தரவே

வா.

3

நம்பாடு வாரென்றும் நாரணன் பக்தனும்
அடிபுவி புகழ்நதும் அவனகாலை அறையவும்

வா.

ஆழ்வாராதியர் பன்னிருவரின்றுதி.

விருத்தம்.

நம்பியின் புகழைப்பாடும் நம்பாடு வார்த்தம்காலை
எம்பிரா னடியரெல்லாம் ஏற்கவோர் சரிதமாக
அம்புவி தனிலியற்ற ஆழ்வார்பன் னிருவரின்பா
தம்புஜம் சிரமேற்புண்டு தமிழரை செய்குவேனே.

ஆழ்வாராதியர் பன்னிருவர்களின் பெயர்.

விருத்தம்.

பெய்கைபூ தன்பேய்மழிசை பொருளுணர்ந் தோங்கும்மாநன்
மெய்மைசேர் குலசேகரன்சீர் மேவிய பெரியாழ்வார்தம்
கைதனில் வளர்ந்தஆண்டான் கனமிசும் தென்னடர்பாணர்
மைநிறம் வாய்ந்தநீலன் மதுரமாம் கவிமாமாதோ.

உடையவர் துதி.

புடலியில் நம்பியின்சீர் புகழையே பாடுமுண்மைப்
படிநெறி வழுவாபகதன் பாடுவான் சரிதகதனை
குடமுனி மகிழ்தென்சொல்லால் குணமிகும் நதமாச்சு
உடையவ ருமதுநீவ்ய உபயபா தகைன்போற்றி.

மஹேந்திரகிரீசுவரன் றுதி.

கிரிராஜ வரதன்பாதம் கவகுலும் பகலுமேற்றி
வரராஜ னென்னுமமாகி வாய்ந்தநம் பாடுவார்பா
சரியாகத தென்சொல்லாலோர் சரிததிர மாயியற்ற
கிரிராஜ னுமமஹேந்தர கிரிப்பெய ரீசாபோற்றி.

அழகியநம்பியென்னும்
ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூர்ணேசன் றுதி.

விருத்தம்.

ஆதியு மந்தமின்றி அகிலச ராசரத்தும்
ஜோதியாய் விளங்கியோங்கும் சுயமபிர காசனுந்தன்
பாதமே கெதியென்றெண்ணி பக்திசெய் பாடுவாரின்
நீதிசோ கதையியற்ற நின்றிரு கைகன்போற்றி.

ஸாரஸதளஸமநயனா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் கமாச தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சுந்தரபரி பூர்ண அர
வீந்த ஸமசரண.

அநுபல்லவி.

இந்திர ஸுதிய ரிடுக்கம் தீர்த்துககாத்திட
மந்தர கிரியையுள் மகிழ்வாய் முதுகெடுத்த

1

ஆரணப் பொரு ளான அகிலஜெகதீசுவர
நாரண நலம் அருள்வாய் நாவலாபுகழ்நாதனே
வாரண முறையிட வந்து கறுவைவாட்டி
பூரண கருபைசெய்த புஷ்ண நரநாபநீ சு;

2

ஆதியில் குசேல நென்னும் அந்தணனுடன் சாந்திபன்பால்
கோதரக் கல்வி பயின்ற கோபாலனே தவாரகை
நீதியா யரசாளும் நினைக்காண வென்றுவந்த
வேதியன் வறுமையைப் போக்கி வள்ளலாய்செய்த சு,

3

அம்பான விழிகள் வாய்ந்த ஆயர்குலமாதரை
கும்பாகக் கூடி சுகித்தக் கூவினையனந்தப்பாதனே
நம்பாடு வாரிட நற்சரி தமுரைக்க
அம்போரு ஹாகுனே அடியேனுக் கருள்புரி சு;

நந்தன் சரித்திரமானர்தம் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

நம்பாடு வார்சரித்ர மின்பம் நவிலக்கேட்க
நாடா தகலும்மனத் துன்பம் ந.

1

வெம்பும் மனக்கோடல்க னோடும்
வேதாந்தை கள்கை கூடும்
உம்பர்க ளுளயிதில் நாடும் உள்ளன்பாயழக
நம்பியைத் தொழுதிடும் ந.

2

உண்டோ அவனைப்போல பத்தன்
உலகென கும்பா சித்தன்
எண்டிசை போற்றாச்சுத்தன் னமனைவென்ற
சுகத்தன் ஜீவன்முத்தன் ந.

3

ஹரிபக்தர் களிலே முதலோன்
அவனி யோறது மேலோன்
பரிபக்குவ மாணோன் பரந்தாமனைப்
பாலம் சதகுணசீலன்

ந,

ஆதனூரினோரு வேதியர் குலத்தில் என்றவாண்மெட்டு.

இராகம் கல்யாணி—தாளம் ஆதி.

லாவணி.

1

ஜெம்புக பாவநாணச் சேரியில் ஜெனித்தவன்
ஜாதியில் பறையனவன்
அம்புஜ நாபனை அகத்துள் விருத்தியே
அல்லும் பகலும் துதிப்போன்.

ஜெ.

2

பூர்வ வினைப்பயனால் புலியில் புலையனும்
புண்ணியம் தவருதவன்
சார்வ காலத்திலும் சஜ்ஜன சங்கத்தில்
சந்தோஷ மனமுள்ளவன்.

ஜெ.

3

காமக்ரோ தாதியைக் காற்றாப் பறக்கச்செய்து
கருத்தை ஹரிபால்வைத்தவன்
நேமத்தை வழுவாமல் நெனைசத் துப்புறவாக்கும்
நெறிகளைக் கைக்கொண்டவன்.

ஜெ.

4

நம்பிச் சாம்பானென்னும் நரம மடைந்தழை
நம்பியைத் துதிப்பதினால்
நம்பாடுவாரெனும் நம்மெய ரோங்கியே
நாரணன் புகழ்நவிலுவோன்.

ஜெ.

5

அல்லும் பகலும்சொல் ஹரிஹரி யென்பதே
அவன்செய் யியற்றொழில்லாம்
கல்லும் உருகிடவே கரியமால துதிமிகும்
கானமெக்கணமும் செய்வோன்.

ஜெ.

விருத்தம்

வாரிதி சூழுமுலகில் கனமிகும் ஜோதிநாடாள்
சீரது மிகவும்வாய்ந்த சிறப்புள சுருணவேந்தன்
காரது பொழிந்துசெங்கோல் கணமதா போங்கிதல்ல
பேரது பெறவென்றெண்ணி பெறுமைசோ மகம்செய்தானே.

இராகம் கேதாரம்—தாளம் மிஸ்ரசாப்பு.

கட்கா.

1

பூவுலகத்தில் புகழ்பெற்ற தாம்ஜோதி
புரத்தின் சிறப்பதைப் புகலக்கேளும்
நாவலர் கன்போற்றும் நாட்டுக்கெல்லாம்நடு
நாயக மாக விளங்கிடுமாம்.

2

வானமளாவிய மெத்தை மேடைகளும்
வளம்பெற்ற கோபுர மாலயமும்
வானுல கம்போல வண்மைவிளங்கியே
வானவ ரும்மதிக்க வாய்ந்ததுவாம்.

பு.

3

ரொண்டு வர்ணத்தார் இனிபமுடன் ஸதா
சசன் விஷ்ணுவடிபை இதயததெண்ணி
பாரிலவர்க்குற்ற பண்டுள்ள விதியைக்கை
சோர விடாமலே சூழிப்பாராம்.

பு.

4

மல்லிகைமூல்லை யிருவாக்ஷி வுண்பகம்
மாந்தர் மயங்கும் மனோரஞ்சிதம்
அலலியுமதாமரை நீலோத் பலமுமோங்கி
அடர்ந்தன்னங் கள்கூழ்ஸ ரோவரமும்.

பு.

5

பாக்குடன் தெங்கும் பலாமாவாழைபுனி
பீழங்கள் புஷ்பமோங்கும் பலவிருகமும்சி
லாக்கியமாகிய ஸ்ருங்காரச் சோலையும்
வாக்கு மனதிற்கெட்டா வனம்பெற்றதாம்.

சூ.

இராகம் கல்யாணி—தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

யாகம்செய் தானேவேந்தன் ஜோதிபுரியை
நாகரீகமா யாள்வோன்

அநுபல்லவி.

யாகம்செய்தான் ப்ரம்ம யோகியர்போஷன்சி
னேகம்பெற்றுமனதின் சோகம்தீர்ந் துய்யவே.

யா.

சுரணம்.

1

ஸோமசர் மாவென்பவன் மறைகள்நான்கும்
சோராமல் கற்றுணர்ந் தோன்
நாமகளருள்பெற்ற நலமிகும் விப்ரணை
நல்மனதாகப்பு ரோஹித னுய்க்கொண்டு.

யா.

2

அன்னதானம் முசலாய் கலைகள்புகல்
அறங்கள் நாவெட்டும் செய்தும்
பினனமின்றி ப்ரம்ம ணர்க்குப்பொருளுந்நல்கி
பீடியர் வேந்தர்க்கும் பிரியமாய்ப்பரிசிந்து.

யா.

3

ஆகமங் களுமுணர்ந்த அந்தணர்குழிந்து
ஆரணவ களை கோஷித்த
போகிசயனன்தானைப் போற்றித்தன் கோரிக்கை
பொருத்தமாய் நிறைவேறும் பொருட்டாகவேசுந்தர.

யா.

போஜனச் சிறப்பு.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை—தாளம் ஆதி.

போஜன சிறப்பைக்கேளும்
மாஜனங்களே

1. போஜனசிறப்பின் பொருளதைப்புதல, ஈஜைத்தோர்க்காது எனிகலவரிதாம், சாஜர்கன்புஜிக்கும்தே ஜோமயமாகிய, பாலுயென்றைத்தமே பற்பலகறிவகை, அவரை பீர்க்குகாய் புடல்கொத்தவரை, வெண்டைபூசினிசாம் பற்பூசினியும், யோகியரருந்தும் பாகற்குண்டை, ஆகமமுரைக்குமா தண்டைகோவையும், புல்லாகுதியேகேள் நல்லகெல்லியரை நெல்லிக்காயும், வல்லபமானபி லாமாவாழை, சொல்லநீர்சுறக்கும் நல்லசேனையும், சொல்லொணு பற்பல வள்ளிகிழங்கும்,

தொல்லுகினிலுள் தொகைமிகும்கறிவகை
வல்லவரானவர் வண்மைசேர்ப்பதமுடன்
நல்லவிதமாய்நன பாகமாய்ச்செய்து
நல்லமனமுடனே நல்கியுண்பித்த.

போ.

2. பலவிதப்பொடித்துவல் நலமிருசாம்பார், விலையுளரஸமுடனிலகுமோர்க்கடியும், பவெபவெயெனும்பச் சடிக்சிடியும், குவையம் புழுகோ ஸம்பரிபலதும், இலைக்கழகான்பிட் னைசெட்ணிகளும், எலுரிசைசாராததைமாவுகினாலினால் ஜலுதியிலுண்பதர்க்கானவூறுகாய், என்னென்றுசொல்லுவேன் வர்ணிப்பதரிதாம், இன்னமுமுரைப்பேன் நன்னயமாய்க்கேள், கன்னியர்சிறந்துள் கேரளநாட்டின், உன்னிதசுமையலும் ஊர்ஜிதமாக, மன்னவன்சொற்படி மாகுதியாய்ச்செய்து, இந்நகபோர்களும் இதுநலதென்று, சொன்னயமிருமகறி வகையையும் சொல்வேன, பின்னமிலாதலுன்காளன் பீடியரவியல்கூட்டுக்கறிகளும், எரிசேரிபுளிகேரி எழிலெள்ளுக்கறியும், கொஞ்சிகொஞ்சிவரும் அஞ்சுகமேகேள், இஞ்சிதயிருபுளியிஞ்சியும்பலவிதம், வஞ்சியேவெப்பிலை கட்டிபலேஷோக, வரிக்கைசக்கையும் பெருத்தமார்பழம், சிவகன்பூவன் சிறத்தொலிப்பூவன், பங்கமிலாப்பா னாயன்கோடன்பழம், அடையுடன் கடலை பருப்புப் பரதமனும், இடித்துபயிழ்ந்தப்பா யஸமநெய்ப்பாய்ஸம், பிடியிடையேபழ ப்ரதமன்பால்பாயஸம், புடலியெலாமலை பொருமமடமானே, அப்பமும்வடையென் னுருண்டையும்திரஸம், ஒப்பமாய்சுகை சேனையினால், உப்பேரிவகை சக்கரைபெரட்டி, பப்படவகைகள் பற்பலவிதமாய், செப்பமாய்க்கேரள சமையல்செய்வித்தும், இப்பதிபாகத் துடனிருவகையும்,

ஒப்புயர்வின்றியே ஒழுங்காய்செய்வித்து
ஒவ்வொருவாகளும் ஒஹோபேஷ்பேஷ்
அப்பப்பாலிருந் தற்புதமெனதுளம்
ஆனந்தமாயுண்டு அனைவரும்புகழும்,

போ.

3. சுருமாகுஞ்சா மோஹனலாடும், கரதஸாமிகெ பாயஸத்துடனே, அறிவுனோர்செய்த ஸாமிகெபேணியும், பதர்பேணீஸோ மாவப்போளியும்,

லட்ஜிலேயி ஜாகுகிரிஹல்வா, திட்டமாய்மைசூர் பாகுபால்கோஷ,
வடையதிரஸத்துடன் முருக்குதேன்குழல், கரமுரவென்னும் காராபூததி,
சிறியவர்க்குரிய ஒம்பொடியும், சிறுவடைபெருவடை காராவடையும்,
தயிாவடைரஸவடை தான்தான்மேலெனும், உள்ளிவாழையி லுயர்ந்தபக்
கோடா, மெல்லியேபுளியி ரெள்ளுடன் தேவகாய், நல்லளனுமிச
சைசாதங்கள், வாங்கிகேசரிபுக ழோங்கும்பகாளா, பார்த்துகள்ருசியதைப்
பார்த்துளமகிழ்ந்து,

விள்ளர்க்கரிய வெருவிதஸுமான்
விமரிசையென்றுமெ விண்ணோவால்சொட்டி
உள்ளமகிழ்வதா யுண்டநல்விபவத்தின்
உன்னிதமவெங்கட ராயனுரைக்கும்

போ.

விருத்தம்.

1

மகத்தினை செய்வித்தோங்கும் மறையவன் முன்னாட்செய்த
அகத்தின்வல் வினையினாலே அறிவது மயங்கியிஷ்டி
இகத்தினில் மந்தரம்செய்கை இரண்டிலும் தவறாய்ச்செய்த
மகத்தினில் முனிநுதேவர் மானவே சபித்திட்டாரே.

2

அமரரின் சாபத்தாலே அந்தணன் ளோமசர்மா
நிமிரவும் குனியாவண்ணம் நிகழ்த்தொணு குலேனோயால்
குமுரியே அமுதயாநது குணமுறா துழன்றுமாணடி
அமரர்சொல் போலப்ரம்ம அரக்கனா யுதித்திட்டானே.

விருத்தம்.

1

இஷ்டியும் மறையோன்செய்த இருவகை லோபத்தாலே
நஷ்டம தடையவேந்த னாகிய சுருணவானுள்
கஷ்டம தெய்ஜியுழ் காலமும் தீர்ந்திறந்துஸ்
பஷ்டமாய்ப் பறையனாகப் பார்மிசைப் பிறந்திட்டானே.

2

சண்டாள குலததில்நம்பிச் சாஃபாநா யுகித்துவேந்தன்
திண்டோள னழகநம்பித் திருவடி தனையேபோற்றி
கண்டோர்கள் புகழ்க்கானம் கைசிகப் பண்ணல்பாடி
உண்டான பலனாழ்கம்பா மெனெனப் பேர்பெற்றானே.

சுரையோ படர்ந்திருக்கும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் புனஞ்சுவராளி தாளம் சாபபு.

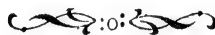
தொண்டிச் சிந்து.

சேரியின் சீரைகேளும் பறசு

சேரியினவிமரிசை யைப்புக்ல்வேன்

சே

சுரையும் படர்ந்திருக்கும்-குடிசைக்-குற்றச்சுவர்ச்சுரையும் முழமுன்ன
தாம், கலையான் அறிப்பறினாவ்-ஒலைய-காற்றிற்பறசு துமனாற் குடிசைப்
போல, தோலுரும கேணிகளும்-எங்கும்-தோரணம் மாமிஸக்கண்டன
களாம், நாலாபக்கத்திலுமே-நாயகன்-நாடி கருவேசதுவென முள்ளலையகவ
னம், நத்தை நண்டிகளையும-சுட்ட-நாற்றத்தின் மொப்பத்தை நாடிவானில,
சீததம் பருந்துகளும்-குழந்தை-எத்திக்கொண்டே கும இரொசிகளோ, ஆராவ
வகுத்தெனறுச-சொல்லும்-ஆனும்பெண்கள்பால ராணந்தமாய், பாபவ
கள் எண்ணாமலே-பறசு-சாதிக்கேற்றப்பசுக் கொன்றுதகினறு, கள்ளுணமிக்
கெக்கலித்தம்-ஒசைக்-கனமாயமுழங்கும் தழுக்கடிதகும், பள்ளுநன்
பாடிக்கொண்டும்-அவா-பாரிலசாமபக்குலம் மேலெனபாராம். சே.

விருத்தம்.

பறையொ யுகித்தவந்தன் பந்துமுன் ஜென்மவாடை

நெறியது வழவாயண்ணம் நோமைசோ பதத்தைநாடி

பரிவுடன் விஷ்ணுநாமம் பாடியே காலம்போகி

பறையில சேராதுகி பகதறய் விளங்கினுனே

பேதை நெஞ்சேயிந்த ஜென்மமெடுத்துநான் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் கலயாணி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஐயநீ சுந்தர பரிபூண சுவாமிகள்

அடைந்த ஜென்மம் போதும்.

அநு பல்லவி.

மெய்யனே நான்வேண்டேன மேதினிவாட்கையை

துய்யனே துயா தீர்ப்பாயே

33.

சரணம்.

1

புலியிலுதித்துப்பூவை மண்பொன்னி னுவலால்
 பூண்டவல் லல்கள் போதும்
 பவஸா கரம்பட்டப் பாவியாமெனக்குந்தன்
 பதமல ரளித்துக் காப் பாய

ஐ.

எல்லையில் லாதப்பொல்லா இடருற்றேனெந்தையே
 ஏழொன் றெழுத தானவா
 தொல்லக ளகற்றியுன் தொண்டரோடென்னைச்சேர்ப்பாய்
 தொல்லுல களந்தவ னே

ஐ.

3

சண்டாள னும்நம்பிச் சாம்பாளும் அடியேனை
 சர்வவயா பியாம் விஷ்ணுவே
 அண்டாமல் அகலென்று அறைவது ஞாயமோ
 அபயம் அபயம் அபயம்.

முங்கிமுழுகிற பெண்ணே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம தனயாசி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சந்தர பரிபூர்ண சுவாமியின் தரிசனம்
 சுபங்கினை ஈந்திடு மே.

அது பல்லவி.

பந்த பாசத்துழுவும் பாமர ராகிலும்
 வந்தனை செய்தால்நல்ல வரங்க ளளித்துக்காக்கும்

சரணம்.

1

வினாய வாணனைப்போக்கேல் விஷ்ணு வழகநம்பி
 விரும்புவ தெல்லாம் கொடுப்போன்
 தூணில்னின் றுதித்துப்ரஹ் லாதனைக் காத்தவன்
 துணையின்றி வனம்சென்ற துருவன் றுயர் தீர்த்தவன்.

2

ஆதிமூலமே யென்று அபய மிட்டக்கரியின்
அல்ல லகற்றிக காத்தான்
பெதைப் பாஞ்சாலப்பண்டு பெருங்குர லிட்டுக்கூவ
ஆதரவ கூடநதாடை அளித்தவன் மானமகாத்மோன்

3

பறையன் மறையோனென்னும பாரபகூங்கள் எண்ணுன்
பக்கருள ளத்தினில் வாஸன்
பரம பாதகனான அஜயின னுக்கும்கன்
பரம பதத்தாநீந்த பக்த வத்யலகுன

ளிருத்தம்.

1

நம்பாடு வான்தன்னுள்ளில் நாரணன் பதத்தைநாட்டி
அம்புலி மாயாபாசம் அகலவே அறிவாலோட்டி
கும்பலாய்க கேட்போர்க்கேசன் குணமெனு முழைத்தூட்டி
நமபியே துணையென்றெண்ணி நலயாதரை செய்திட்டானே.

2

திவலிதம் பாடுவான்தன் இதயத்தி லின்பம்மேவி
செவ்வையாய திவயதேசம் சென்றுமே யாத்ரையாக
ஒவ்வொரு கேததிரத்தம ஓங்கும்பூரி ஹரியினமாகி
அவ்வவவி டத்திற்பாடி ஆனந்த மெயதுவானே.

3

ஆண்டுகள் முன்னாங்காக அவனியாத் திரைசெய்துள்ளில்
தூண்டிடும பக்தியாலே தூய்மைசேர பாடுவான்தன்
ஆண்டவ னாமகுறுங்கை அழகிய நம்பிப்பாதம்
வேண்டிதன் றென்னபூமி வேகத்தி லெய்தினானே.

4

எய்திய நம்பிச்சாம்பான் எம்பிரான் நம்பிதன்னை
மெய்மைசேர என்பினாலே மென்மேலும் புதழ்ந்துமேதன்
கைதனை சிரசில்கூப்பிக் கரியமால் காக்கிகாண
மெய்மனம் வருந்தியுலவாய் மெழுகென உருகுவானே.

மார்கழிமாதம் திருவாதிரைநாள் என்ற வர்ணமெட்டே,
இராகம செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

கார்த்திகை மாசம் கழரொண்ணு வகாதசி
கனமிகும் வரத தினத்தில.

அறு பல்லவி.

பார்த்து வடிவழக நம்பியை தரிசித்தது
பரமேதி பெற வேண்டுமே.

கா.

சரணம்.

1

பறையன் ஆனதினால்நான் பாரப்பார்கள் பக்கமசென்றால்
பாவங்கள் விளைந்திடும் மே
அருகில போகாமலே ஆலயத் தெரிநின்று
யியனைத் துதி மனமே.

கா.

2

காலில் நகம்முளைத்த நான்முத லாகவெந்தன்
கவலையொழிய விலலை யே
மாலின் நிருநாமத்தை மறவாம லெக்கணமும்
மகிழ்வுடன் புகழ் வாயே.

கா.

3

பாதவதர்கள் போஷன் பத்த ரக்ஷகன் தின்
பந்துவாம பிருதுடை யோன்
வேகமோடிச் சென்று வைஷ்ணவ நமபித்தாளில்
வீழ்ந்துப் பணிவாய உடலே.

கா.

விருத்தம்.

ஆண்டொரு பன்னிரண்டும் அழகிய திவ்யதேசம்
வேண்டிய தலங்கள்கண்டு வேகமாய்க் குறுகுகைசேர்ந்து
தேண்டுள பனையன்பாகத் தெரிவிக்கப் போருங்கலை
ஆண்டுவன் பரிணைப்பத்தன் அரக்கன்கை லகப்பட்டானே.

இராகம் சேதாரம் தாளம் சாப்பு.

கட்கா.

1

ஸோம சர்மாவென்னும் வேதியன் கலைகளில்
சொல்லுவதெல்லா முணர்ந்திருந்தும்
நேமத்தை விட்டதால் நிகமபா ரகதன்
பூமியீ லுதித்தான்புல லரககளுக.

2

மாஹேந்த்ர மென்னும் மலையடி வாரத்தில்
ஆறியும் மிருகங்கள் அடர்ந்தகாட்டில்
பாஹு பலத்தோடு பரவியிசை செய்துமாண்
சாஹஸத் துடனோங்கி சஞ்சரித்தான்.

3

நம்பாடுவானென்னும் நல்மனத்தோனழக
நம்பியின சேவையை நாடிச் செல்ல
வெம்பியப் பசியா லுழல்பரம்ம சாக்கதன்
பம்பியே பக்தனை பறறிக்கொண் டான்.

4

பிடிபட்ட பக்தன் தன் ப்ராணனுக் கஞ்சாமல்
தடைபட்டுத் தரிசனம் தவறும் என்று
விடவிடத் துடலெல்லாம் வியர்த்துள்ளம் வருந்தியே
கொடிய வரக்கன்பால் கூறலா னான்.

5

ஆண்டவ னேயிந்த அடியேனை விடும்கக்கம்
பூண்டவ னடிக்கோப் புகழ்ந்தேற்ற வே
வேண்டி வந்தேனென்னை வேதனை செய்யாமல்
ஆண்டவ னருள்பெற அனுப்புமை யா.

விருத்தம்.

அரக்கனும் பாடுவானும் அவரவர் விதிவசத்தால்
நெருக்கமா யடர்ந்தகாட்டில் நேரிட்ட வினையாலவர்கள்
உருக்கமும் கடுமையாக உரைத்துமே யிரண்டுபெரும்
தருக்கமும் புரிந்ததனையித் தமிழில்நா னறைகுவேனே.

மார்க்கத்தில் கண் -கணி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் அடாணு தாளம் ருபகம்,
கூலணிகள்

1

ஆரடா நரணையிவ வழிவந்தாய் நீயெனக்
காகா மாவதற்காய் நேரடா கேள
நேரடா கேளெந்தன நெஞ்சம் மகிழ்வாக
நினைத்தின்றுப் பசிதணி வேன்

2

ஆண்டே பெண்ணைத்தின்ன லாகாது ஏழையுன்
அடிமலர் களிலவிழுவேன் தேண்டுளபம்
தேண்டுள பம்பூண்ட திருமாலே தரிசிக்க
தேவனே நான்செல்ப வன்.

3

மானிடப் புழுவேயிம் மிரட்டென்பால் செல்லுமோ
மறுத்துண்ணை விடுவதுண்டோ தேனடையை
தேனடை யைப்போலப் பிழிந்துந்தன் தேஹத்தை
தின்மெந்தன் பசியைத் தீர்ப்பேன்.

4

நானுனக் கெதிரியோ நல்வன்ப் நேயுந்தன்
நளினப் பதம்பணிந்தேன் தீனன்மீதில்
தீனன் மீதில் தயை கூர்ந்தனுப் பும்பியா
திருமாலின் சேவை செயய.

5

திருமால் திருமாலென்னும் திருட்டுப்பார வையும்சொல்லும்
திண்ணமாய் நானேற்றிடேன் பொரிமாவைப்போல்
பொரிமாவைப் போலுண்ணைப் பொடிததுண்டை செய்துண்டு
போக்குவே நென்பசியை.

6

என்ஜீவ பயத்தினால் இயம்பும் வார்த்தைகளல்ல
ஏமாற்றும் செய்கையல்ல தன் றுளபன்
தன் றுள பன்றிருத் தாட்பணிக் தடியவன்
தவறுதன் னிடம்வரு வேன்.

7

மானிடர் வாக்காவென் மதிமயங் கேடுனென்னை
மலையெனென் றெண்ணினையோ நாணுடேன்
நாணுட னேயுன்னை த துனெறந்தன் பசிபோக்க
நற்றரு ணம்யிது வே.

8

சத்தியம் தவறிடேன் சாற்றேன்பொய் வாக்கைநான்
சாவ வயாபியாகிய அத்தனடாத
அத்தன பாதததானே றறாரியை சேவித்திவகு
அரைகூணத் திலவரு வேன்,

9

விஷ்ணுவைக் கள்ளாய் விரித்துரைக்கும் சேசி
விண்மணனும் அறியுமடா உஷ்ணமாக
உஷ்ணமாக வெந்தன உள்முனி யசமசயமேவ
உனனைநான் விடுவதில் லை

10

ஏகேலென் றென்னைநீ ஏறகச்செய் திடவேண்டாம்
என்வார்த்தை யொன்றைக்கேட்பாய் ஏகாதசி
ஏகாதசி வரத சாகுதியாய் வருகின்றேன்
என்னைநீ ரனுப்பும னியா.

11

இவ்விதம் பாடுவான் ஏகா தசிகாணி
இட்டதின் பொருளுணர் அவவமயம்
அவவமயம் ப்ரமம ராககதன் வினவுவான்
அவன்பேரூர் வரதபல னும்.

விருத்தம்.

ஆவலாய் நம்பியோங்கும் ஆலய மேகவென்னும்
கேவல மானிடாநான் கேட்பதற் கிசைநதூநீயும்
மேவிடு மூரும்பேரும் மேலெனு மேகாதசியின்
பாவம் நானறியசீராயப் பரிவுட னறைகுவாயே

விருத்தம்.

அரக்களு லறையக்கேட்ட அடியவன் மனததுளென்றும்
வரிக்கும்நன் பக்தியோங்கி வளர்வதின் வண்மையாலே
உருக்கமாய் நம்பியைத்தன் உள்ளத்தில் துதித்துமேயந்
கிருக்கும்பொல் லாங்ககந்ற இன்சொலா லியம்புவானே.

இராகம் மோஹனம் தாளம் ஆதி.
ரொண்டிச் சிந்து.

ஆண்டேநான் சொல்லக்கேளும்—ஆற்றல்மலிந்த—அரக்கிரோமணி அன்
புடனே, கரியமாலுந்திவந்தோன்—படைப்பில்—காசினியிலுயர் திருக்
குறுகவுடிவாய், உரகசயன்னமுத—நம்பியின்—உபயசாண்மெந்தன் சிர்
மணிந்து, பரிவுடன் நான்புகலும-வாக்கை-பகடிதாய்க் கேட்டுநல்ல பலன்
பெறுவாய், இருவினைப் பிணிகுறுக்கும்-ஈசன்பதம்—இகபரஸாதக மீந்
திடுமே.

ஆ.

ஜெம்புக பாஷாணம்—என்னும்பறச்—சேரிதனிலுதித்தேன்ஜா தியில்யறை
யன், அம்புதி சயனன்தான்—அதுதினமும்—அன்புடனேபோற்றுமிந்த அடி
பேனை, நம்பாபொவென்று—இந்த-நாட்டில்பல ருரைப்பதைக் கேட்
டிருக்கின்றேன், வாட்டமுறும் பவரோகம்—வில்கிவ்ய-வையமிசை தீர்த்
தயாத்ரை சென்றுமேவந்தேன்.

ஆ.

ஏகாதசிபலனை—ஏழைப்பறையன்—எடுத்துரைத்திடயெந்தன் தரமாமோ,
நாகேந்திரானை—ஆகிசேடன்—காவுகளீராயிரமும் பெற்றிருந்தாலும், ஆஹா
வென் ருச்சரியப்—பொவானன்றி—அறிந்துரைத்திடஅவ னுக்குமரிதாம்,
சேசகாந்த கீராயென்னும்—மனத்தினிருள்—சொல்லாமலகன்றருள் ஜோதி
விளங்கும்.

ஆ.

தசமியி லொருவேளை—புத்தம்—தானெடுத்தேகாதசி ராப்பகலும், பசியதை
யெண்ணாமல்—ஜல-பானமும் செய்யாமலுப வாஸமதாய், குசுமநாபன்குண
வங்—கீர்த்தனங்கள்—குறைவின்றியேசெய்து மருதினத்தில், அசனமுட்
கொள்வதுதான்—பாரணை—அதிகாலையிலொரு வேளைதானையா.

ஆ.

பாரணை முடிந்தபின்பு—வரதமிழைப்போர்—படுத்தாக்கம்கொண்டாள் பல
னழியும், நாரணன் பதத்திலுமனம்—நாடிப்போற்ற—நாண்குவடைமூத்தி
பெற்று நமனைவெவ்வார், கோரபா தகங்கென்னும்—கொலைபுலை—கொடிய
களவுப்பஞ்ச பாதகங்களும், நீருயெறிந்துபோகும்—ஹரிக்குபையால்—நீத்
யானந்தம்முண்டாகும் டிகம்வாக்காம்.

ஆ.

இராகம் புன்னாகவராளி தாளம் காப்பு.

கப்பல.

ஏலேலோ சுந்தர பரிபூரணே கோவிந்தா
எவகுமசாவ வியாபகனே
வேலேதுயில் மாதவனே கோவிந்தா
வெந்துபாநீந தாளிப்பவனே
நீலமேக ஸ்யாமளனே கோவிந்தா
நிலமும்விண்ணை யானந்தவனே
பாலன்மசெய பாத்நுவனே அமையுந்தன
பாதமகை கமயினனே.

முடுகு.

1 என்றுசுந்தரபரி பூர்ணேசனைத்தான்—ஏகாந்தமாயுள்ளி லேத்தித்தனிக்ந்து, அன்றலர்ந்திட்டசெந் தாமரைநிகர்த்து—அன்பானபகிரஸம் அகத்தாவ நிறைந்து, என்றுமேகூறையாமல மென்மலமலிந்து—எழிலாகவே யிலகும் இனியமுகமலாவால், தன்மரணநிறகணுவும் தயங்காமல மகிழ் வாய்—தன்னையப்ரம்மராக் கதனநம்புத்தரு, பனமுரை ஸ்ரீரெளியின பாதமபஜித்து—பதிநான்குசபதங்கன செயருவான்படுவாய், ஆண்டவனே யென்வாக்கை அன்புடன்சேரும்—அழகநம்பியினபாத மலாசாக்ஷியாக, வேண்டுநல்லுறுதிவாக் குகன்சதயமாயும்—வெறுப்பினறிமனமகிழ் வாஃப புகலவேன், பாண்டவசகாயஸ்ரீ அழகநம்பியினசா—பாதமலாதரிசுத்தா அதிவேகமாய்நான், ஆண்டவனேவநெய்தி உன்பசிக்நெநதன்—ஆகை யைத்தரதிடத தவறுவேளுகில, நீண்டகடலேழால் விராஜிதாங்குமிந்த —ரிஸமிசையுள்ளோர்க்கு ஆகமங்களிலே, முரசொலிப்போலுரைத தீரும் புரபமேற்க—முழுமனதாய்நானுடன பட்டுநாகடைவேன

ஒவ்வொரு விதப்பாப செயல்களையு மெண்ணுள்

ஒவ்வுமஸ்ரீ நம்பியின் பாதசா க்ஷியதாய

செவ்வையாய் விவரித்து செப்புவே னென்று

ஜெகதீச னடிபோற்றி செங்கைகுவித் தானும்.

ஏ.

2 சர்வகாரணமாக வோங்கும்சத்யத்தின்—சாரபநீனைவிட்டவனுக் குள்ளநாகடையேன், (1) தர்விஷயகாமமோ ஹாவேசம்பூண்டே—துஷ்ட னுப்பரதார கமனம்செய்வோகன், சர்வகாலத்துலகில் வனசவாககை யேற்று—சார்ந்திடும்பொல்லாத நரகத்தையடைவேன். (2) பேருலகில் சம்பந்தி போஜனத்தன்னில்—பெருமையாய்தனக்கொன்றும் மற்றவர்க்

கொன்றும், நேரிலாவிதமாக செய்வித்துண்போர்க்கு—நேரிடும்பாபுர
கத்தையும் அடைவேன் (3) மறையோர்க்கு விதிபோல புவிதானமீந்து—
மறுபடியும் கவாவோர்க் செய்தும் நரகடைவேன், (4) சுந்தரமிகுந்தவொரு
கன்னிகைமண்து—சுரதங்களனுபவித் தவளைவெறுத்து, இந்தமன்னு
லகத்தில நின்றதவாக்கறைவோர்—எய்திடும்நரகத்தை நானடைந்துழல்வேன்,
(5) அமாவாசையாம்புண்ய பிநாநினங்களிலே—ஆகமம்போலவே பிதர்
காமம் செய்தும், அரியதாகியஸார்த்த போஜனம்செய்தும்—அன்றிரவில்
மகிழ்வாக வேயன்னமுண்டும், அரிவைஸம்போஹத்தைச் செய்வோக
ளேந்தும்—அதிகொடியதானநர கங்களையுமடைவேன், (6) தரணியில்
தன்மனை பொருவனுக்கன்பாய்த்—தானுறுதியாய்க்கன்னி காதானம்செ
ய்து, தருவதாய்ச்சொல்லிபின் இல்லையென்றறையும்—தர்மஹீனர்களுக்
குரியநரகடைவேன், (7) ஷஷ்டியஷ்டமியமா வாசைதினத்தும்—சதுர்த்
தசித்துவாதசி யானநாட்களிலும், சிஷ்டவாச்சாரப் படிக்குளிக்காமல்—
சித்தமகிழ்துண்போருக் குற்றநரகடைவேன், (8) பெருத்த காமாந்தகா
ரத்தின்வசமாகி—பேருதவிசெய்தோன் மணந்தமனைவியையும், உரித்த
மித்திரனுடைய மனைவியையும்புணரும்—உன்மத்தர்கன்படும் நரகங்கள்
டைவேன், (9) அவனியில்எவனொருவன் குருபத்தினையும்—அகிலத்
தையரசாளும் வேந்தன்ராணியையும், அச்சமில்லாமல்தன் ஹஸத்தால்
தொட்டோன்—அடைந்துழலுமமாண்கொடிய நரகங்களடைவேன், (10)
ஆகியிலொருவனுக் கொருவஸ்துவைதான்—அளிப்பதாய்வாககுறுதி செய்
துபின்னீயா, அரும்பாவியெனுமபேரை யேற்றமேதிரியும்—அறிவிலா
கள்சாரும் நரகத்தையடைவேன், (11) மேதினியிலொருவனிரு பெண்
களைமுணந்து—மேன்மையாயொருவளை நேசித்துமேதான், ஆதரவிலா
மல்மற் றவளைவிலக்கும்—அதிதுஷ்டனுக்குரிய நரகத்தையடைவேன்,
(12) அதிகொடியப்ரம்மஹத யாநிபாதகமும்—அக்கிரமத்துக்குரிய மது
பானம்செய்தும், அன்னியர்கன்பொருளை அபஹாணம்செய்தும்—ஆச்
சாயதூஷணம் செய்தவருவோனும், இரல்லத்தினிலிவா களுக்குதவி
யாக—இருப்போகளும் மெய்தும் நரகங்களடைவேன், (13) இப்பெரிய
பாபங்க ளுக்கும்மேலான—இயம்பொணுமாபாவம் இனியொன்றுகேட்
பாய, இப்புவிபிஷைறையாதி கலைகளிலியமபும்—இனியகீர்வாணத்தி லே
யொருசுலோகம்.

செப்பமாய்ச் சொல்லியத னுக்குரிய பொருளும்

செப்புவே னென்றும் பாடுவான் சீராய்

முப்புர மெறித்தோனும் முளரியோ னேற்றும்

முதல்வனடி யையப்போற்றி மொழியமுயன் றானும். ஏ.

நாலோகம்.

நாராயண மதாங்கேஸ்து தேவைஸ்துல்யம் கரோதியுற
தஸ்யபாபே நலிப்யேயம் யதயஹமநா கமேபுனஹ.

இதன்பொருள்.

3. இவ்வரியஸ்ஸோகத்தி ஓங்குரியபொருளை—இச்சமயமுந்தணக் கியம்பு
வேன்சீராய், செவ்வையாகச்செவி கொடுத்துள்ளவந்த—செப்புவதைக்
கவனமாய்க் கேளென்றுரைப்பான், சாவஸ்மாத்தப்ரணயும் சாவாநந்யாயி
—யாய்சர்வகர்மசமா ராதயாயனாநி, முனிவர்களாதிமு மூகூகக்ஷுநம்
தம்—முள்ளத்திலெப்போதும் செயுமுபாஸ்யனாமாய், சாக்ஷாதமோக்ஷப்
பிரத னாகிவேதங்கள்—சாற்றிப்புகழ்முகத ப்ராப்யனம்ஆகி, பார்விணஹம்
பூதாந மென்பதையுமசார்ந்த—பதினான்குபுனததை யும்தன்வயிற்சில,
கீநர்மையாய்வைத்தகாப் பாற்றிடும்ஸ்ரீமந்—நாராயணன்ஆன தேவனுக்
கிணையாய், சர்வகாலமும்கர்ம வாஸுபரராய்—சாகரமருமுலகில் மறு
தெய்வகலையிப், பாரமிசையிலறியாமல புறிக்ஷபந்தி—பண்ணியேநிக்
யசம் ஸாரியாயுலகில், சீவழியை நாமாக விட்டுமுன்றலையும்—சிற்றறிவு
ளோர்களுக் குற்றநாகடைவேன, இத்தவிதமாகயீ ரேழுசத்தியமும்—சான்
பாதத்தானே இயம்பினேனுன்பால்.

எந்தன்பால் க்ருபைகூர்ந் தனுப்பினால் வேகம்

எகிலம் பியின்பாத மேதநித துகிதது

உந்தன்பசி தீர்க்கவே உடனேயிந குற்றென்

லையளிப் பேனென்று உறுதிசொன் னானம்

எ.

விருத்தம்.

அடியவ னுரையைக்கேட்டு அரக்கனுள் ளன்புகூர்ந்து
துடியதாய்ச சென்றுசீயுன் துளபமால் பாதம்போற்றி
கொடியதில் வருவாயுந்தன் நோன்பதை வீணுக்காமல்
மடியீ பயந்தொழித்தால் மண்ணிலநா னுனைவிடேனே.

விருத்தம்.

அரக்கனுல் விடைபையேற்று அகமிக மகிழ்ந்துபத்தன்
உருக்கமாய் ஹரியைப்போற்றி உடையவா ஆழ்வாயென்று
சிரக்கர மேற்றிக்கூவி ஸ்ரீதரா அபயமென்று
கருககின மரம்போல்வீழ்ந்து நாதனைப் பணிந்திட்டானே

விருத்தம்.

அகமநில மகிழ்வுற்றோங்கி அதிலிரை வாய்நடந்து
செகமிசைப் பாடுவானாய் செப்புமழை ஹரிபகதன்செல்
புகழ்மிதும் குழைவெண்ணும் புண்யகேசுந் திரக்கின்மாசுநி
சுகமதாயத தம்நிறநிநது சுருக்கமாயப் புகழுவேணே.

சுரையோ படர்ந்திருக்கும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்—புனஞ்சுவரணி.

நொண்டிச் சிந்து

1 திருக்குறள் குடிச்சிறப்பை—மிகத்—தித்திந்தும் தமிழி லோர் சிந்து
ரைப்பேன், அருக்கனும் சோமனு—வழு—ஆழிந்நாசூழ்ந்துள்ள வை
யகத்தில், சிறக்கும்பதன் பாணடிநாட்—டிவ்வாம—சோதிருநெல்வேலி,
ஜில்லாப்புத்தி, வடிகுமகேசுந்—திரத்தினசிறப்பினை—வழுகதுவேனெரு
விதம் வணமையாக், பதினெண்பு ராணவகனில—நூறாய்ப்—பகரும்
வராஹபு ராணத்தினில, சிநியாய் விளங்குமயிப்—பரிதனை—நிகழ்த்தும்
ஸௌகரவகேசுந் திரமென்றுமநல், துநிசோ வாமன ௧௧—யாம்மனத்—
துன்பமகறறும் குறுவதுடியாம், அகிகப்புத்திமலி—சுவினை—பதிரிகாஸ
ரம்கிருக் குறுவதுடியாம், இந்தவிதப்பெயர்கள்—மேலும்—இனிதாயப்
பெற நேருக்கிதம்மகரச்சினை, எந்தைநீ—அழகியமயின—எழிலகழல்
களைத்துதித் தியம்பியுமென் தி.

2. மாறேறந்தர் வெற்பிலுத்—பவித்ததி—மாகுசிசோசிறந்தநதிக்கரை
யில், ஆஹாஹா—அத்தகேசுந் திரமென்—றகிலத்தோரெல்லாம் புகழலாயநது
தேற்றியென் நேருக்கிதம்—மாநதாக்குத்—தேவையானவர மீறலுக்காகுகும்
ஆஹிசயனன—யோங்குமழை—அழகியமயின சுருக்கினால், பாலாழி
வையிகர்த—தப்பல—பண்புச்சேரிக்களின் பெருக்கால், காலினவழிப்பெரு
—குமலும—கணக்கில் அடங்காத நஞ்சைகளில், மேலாகப் பாய்ந்தினால்—
செந்நெல்—மென்மேலுமோங்கி வளர்வயலகள், நாலாபக் கத்தலுமே
—சூழ்ந்து—நலமாகவிளங்குமயிற் நகரத்திலே, நறுமணம் கமழும்பற்—பல,
வித—நந்தவனங்குஞ் சோலைகளும், சிறப்பாய வர்ணத்தாய்—யோங்கிய
—சிறந்தநற்குமுகென் னஞ்சோலையும், பெருமைசேர் மாபிலா—வாழை
கள்—பெருகியுயர்ந்தார் சோலைகளும், அறிவாள ராகிய—நாலா—அறை
வதற்கேற்பச்செழித்தோங்கியும், விண்ணை யளவி—வுயர்ந்துள்ள—விச
கிதர்கோபுரம் ஸதாபிபுடன, பண்ணில புகழ்ந்துரைக்—கப்பெற்ற—பண
புள்ளதாம்திரு ஆலயத்தில், மண்ணுடன் விண்ணை—தத்திரு—மாலாகிய
புரீமந் நாராயணன், கண்ணும் சுருத்தும்—மகிழ்வெய்தக்—காசுதியளித்தடி

யாரைகதாத்தும, நின்றோறுமதும நமபியாயு—தேவன்—நீமையாய்வீற்
 றிருக் குமநமபியாய், நன்றாக செஷன்மீதிற்—றுயில்—நாதன் பள்ளிகொ
 ண்ட நமபியாயும், அன்றாடம் அனனதானம்—மாந்தாக்—களிக்கும்திருப்
 பாற் கடல்நமபியாய், மனனாடி வரமகோரும—அடியார்க்கு—மகிழ்ச்சியா
 யருள்செய்யு மலைநம்பியாய், இந்தவிதமைந்து—வடிவாக—இந்நிரேசன்
 அழக நம்பியென்னும், சுந்தர பரிபூரணேசன்—ஒங்கி—சுபகரம்அன்பநக
 கீந்துக்காக்கும், எந்தையின் பேரரு—ளாலசம்பத—தேராளமாகப் பெருகி
 வாழும், விநாதேசோ குறுவரை—மடத்தினில்—விளங்கும்பூரீபேரரு ளாள்
 ரோனனும், ராமாநு ஜலீயர்—பாலகிருபை—ராலீவாகுந்நம்பிச் செப்தேநாங்
 றியும், கௌமாதி சுகபோகவ—கந்தன்னே—சேவிக்கும்பத்தருக் கீந்தும்
 திவ்ய, நாமாதி யால்கானம்—செப்தேந்றும்—நல்லன்பா நுரியதெல் லா
 முளித்தும், ப்ரோமாதி யால்கிறைந்—தததேவன்—பேரனபால்லனசகிறப்
 பொன் றுரைப்பேன்,

தி.

நந்தவன்ச் சிறப்பு.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை தாளம் ஆதி.

நந்தா வனம்மிகவும் அந்தம்—நாடிப்பார்த்தாலா னந்தம் வினோக்கும்
 மதின்கந்தம், மந்தாரைக்கொன்றை—நந்தியா வட்டம்முதலான மாகுமிமை
 யென்சொல்வேன், சந்தோஷம் மேவும்அதின் சந்தம்—சந்ததமுன மகிழும்,
 இந்தூரப் பெற்றதாகவு யாந்த—இணையற்ற தருவடர்ந்த

ந.

முக்கு.

வாரிஜமுனிகள் சேந்துகளிக்கும்—வனஜங்கள்மலிந்தஸ ரோவரம்
 பலதிலும், நீராம்பல்செவ வல்லிதாமரை—நீலோத்பலசெங் கழுகீராகப்,
 போபதினாயிரம் பெற்றுளமலர்களின்—பெருமையைப்புகலவேர் நாவாலா
 மே, முலலைமல்லிகை மெல்லியஜாதியு—முள்ளமகிழ்க்கிடும் நல்லதண்ண
 பகம், சொல்லுவேனபாநிரி ரோஜாபலதும்—சோகமகற்றும்சு ரியகாந்தி
 துளும், அருமையாய்ப்பெருகிய மருதவனமும்—அழகியதாழைப் புகழ்
 சாமந்தியும், மரிமிகமகிழும் கதிருபசையு—மாகுநீசர்வெட்டிலி லா
 மிச்சவகளும், அஷ்டாஷ்டாணக் கானதுளசியும்—அரவணிபரமனாக் குரிய
 பிகவமும், கஷ்டநகனகற்றம் சோகவிருகூழும்—கதிர்வடிவேலவ னாகிய
 வேகதையும், கெட்டியானதேககு 'வீட்டிபலாஷம்—கெம்பீரம்மிகும மா
 பலதினுசும், எட்டிவானத்தை முட்டும்முககிலும்—எழிலாய்மூர்தனள
 பாகருதென்னையும், இட்டமதாகிய வாழைகள்பலதும்—இணையிலாநிச்சிலி
 நாரத்தைகொய்யா, பட்டுபோல்புகழ்ப் பாதிரிபுன்னையும்—பண்புசேர்

மொம்பிடி மாஸாரஞ்சியும், எட்டிபரிக்குமா துளைபலஜாதியும்—எண்ணிலடங்கா தருவகையோகியும், சட்டமதாசிய மயில்குயில்களிகளும்—சுமதியிலேகும்கென தாரிகாடைகளும், வட்டமிட்டியரும் வன்கெருடன்களும்—வயிற்றில்சூட்டிபைகட்டும் வானரயினங்களும்,

மட்டிலடங்கா மஹிமைகள் வாய்ந்த
மலர்வனத்தின்மிக மாசுதிமை யைவெரு
திட்டம தாபுரைத் திட்டவெங்கடராயன்
தீந்தமிழ் சிறப்பினால் தீர்க்கமாயோங்கும்.

ந.

விருத்தம்.

இவ்வித மாசுதிவாய்ந்து இலகும்மென் குறுங்கைதன்னில்
செவ்வையா யமர்ந்துமேதன் சேவடி பஜிப்போருக்கு
இயவுல கினிலிஷ்டார்த்தம ஈந்துள நம்பியின்றான்
பவயமா யேற்றிப்போற்றிப் பாடுவான் புகழுவானே.

எந்நேரமுமுத்தன்சந்திதிதன்னிலே என்ற வர்ணமெட்டு,

இராகம் ஆரபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வரலாமோ நானுந்தன் வண்மைசேர் சந்திதிக்கு
வனஜ நாபனே மெய்யனே.

அநு பல்லவி.

விரலால் மலையெடுத்து விண்ணேசன் மதமழித்த
காலாக வம்படைத்த கமலத னாகுனே,

வ.

சரணம்.

அகில மனந்தபாதா அப்புத ஞானபோதா
ஆரணங் களுக கதீதா
புகலுவ தற்கொண்ணாக புஷ்கரத் தான்வினோதா
பகலும் யிரவுமுன்னப் பாடிப் புகழ்வேன்நாதா.

வ.

இராகம் கல்யாணி தாளம் சரடபு,
பல்லவி.

கோபுர தரிசனமே நான் செயத
கோது விமோசன மே.

அழி பல்லவி.

பாப ராசிகளெல்லாம் பருநிமுன் பணிபாக
பூபதி சந்திதி சேர அகலச்செய்யும். கோ.
சரணம்.

1

சிந்து நதியில் உள்ள திருப்பாக்கடல்
சிறந்தநற படித்துரை யில்
அநதரங் கசுத்தியாய் அமிழ்ந்துநீ ராடியே
வந்துப் பார்க்கவேநம்பி வசிக்கும கோவிலுக்குள்ள. கோ.

மணியோசைக் காடுல்கேட்டு மாதவன் றாட்கன்
மனதிற் பதிநதவண்ணம்
பிணியற்ற மான்போலும் பித்தன்போ லவுமோடி
இணையற்ற குறுங்குடி சேர்ந்தவகு நான்கண்ட. கோ.

3

அண்டர்கள் போற்றும்பாதன் அழக நம்பி
அடியார்க ளுளத்தில வாஸன்
பண்டுசெய் தீவினைப் பயன்களை யகற்றிநம்
பாடுவா னுக்கன்பாய் பரந்தாம னைக்காட்டும். கோ.

ளிருத்தம்.

நம்பாடு வான்பேரழக நம்பியை நாடிப்பார்க்க
எம்பிரான் முன்செங்கெருடன் எழிலதா வுயர்ந்துறிக
வெம்பியே மனதிலேங்கி வேதங்கள் புகழுமதேவே
வம்பதாய்ப் புள்ளொன்றிடுகே வழிமறித் துடுதென்பானே.

இராகம் ஆனந்தபாவி தாளம் சரப்பு

பல்லவி.

பரந்தாமன் நிருக்காஷி பராகக் யிடையூரெயன்
பாபம தடுபபது போல.

அது பல்லவி.

பருந்தொன்று குருங்குட்டு பக்ஷாக னீவிரிதனு
நறுநதுள பம்பியின் நடையில நின்றுகொண்டதே. ப.

சரணம்.

1

அவனியெல் லாம்சுற்றி அழகநம பியைக்காண
ஆவலகொண் டோடி வந்தேன்
புனை பயங்கரனும் புல்லரக் கன்விட்டும்
இவனாரோ நடுவினில் இடைஞ்சல செய்கிறானேயோ. ப

2

முன்செய்த தீவினை முதுகழு காகியென்
முன்வந்து தோன்றிய தோ
என்செய்வேன் ஜெகதீசா ஏதும்நா னறியேனே
உன்செய்கை யோவேறே உண்மை யுணராயோ. ப.

3

பறையன் ஆனதினால்தான் பக்கத்தி லணுகாதான்
பாதத தாமரை யெனக்கு
தெரியும் படியாயிந்தத் தேரடி யில்நின்றாலும்
இறையவா பரவைசெய் இடரகற்றியாட் கொள்வாய். ப.

விருத்தம்.

பக்தன்நம் பாடுவானும் பாற்கடல் சயனன்பாடும்
வெக்தமாய்க் காண்பதற்கு விக்னமாய்க் கெருடேனெங்க
முகதியை யளிக்கும்வேத முதல்வன்பாற் றுதிகன்சாற்ற
பக்தவத் ஸலனுமன்பாய்ப் பருந்தினை குறுகச்செய்தான்.

சக்கச்சக்க கபமகரீ கமபாமகரிச ரீசதிசா என்ற வர்ணமெட்டு,
கோட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் ஆதி.

1.

குறுகியிருப்பாய் கெருடாநீ குணமிகும்நம்பா டெவன்வந்தான்
நெறிமுறை யணுவும் வழுவானென்
நெஞ்சம் திற்கவ னேஉவந்தோன். கு.

2.

ஜாதிமுறைகளை சாற்றுகிறான் சரணமடைந்துமன் றாடுகிறான்
நீதி புகளறுபோ றாடுகிறான்
நீதிப் பதைக்கண்டு வாடுகிறான். கு.

3.

முந்திகன்நான்கையு மளிப்பேனென் மூலஸ்தானத் தையுமீவேன்
சகதியை வேண்டிடி னும்சலியேனெனை
சாரந்தவர் மனக்குறை யைப்பொறுக்கேன். கு.

விருத்தம்.

1.

கெருடனைக் குறுகச்செய்தும் கேதாத்ரி குவிசனானென்
அருடனை யுளததிற்பூண்டு ஆலயத் துள்ளிலோங்கும்
உரியபூரீ பலிபீடத்தோ டென்னத த்வஜததையும்தான்
சரியதாய் வடக்கொதுங்கிச் சாரந்திருக் கச்செய்தானே..

2.

இவவித மழகநம்பி இதயத்திற் பெரன்போங்கி
பயயனும் பாடுவானதன் பகரொணாக காக்கிதன்னை
செய்வையாய்ப் பார்த்ததுபகதி செழித்ததுளம மகிழ்வதற்காய்
திவ்விய சேவையிந்துத திருவருள புரிந்துட்டானே.

3.

கெருடனும் குறுகிநிற்கக் கேதவக ளகன்றுபக்தன்
இருடிகள் துதிக்குமதேவ னிணையடிசு சுமலந்தன்னை
வருடிடு முபயநாச்சார் வலரிடத் தினிலுமோங்க
அருடனைக் கோரிநிர்த்த மாணந்த மாயச்செய்தானே.

எந்நேரமுமுந்தன் சீங்கிதிதன்னிலே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் ஆரபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆடினான் நம்பாடுவான் அழகநம் பியைப்போற்றி
ஆனந்தத் திருக் கூத் து.

அறு பல்லவி.

பாடிக்கை சிகராகப் பண்களால் காணம்செய்து
நாடும்பே ரின்புத்தை நானின் றடைந்தேனென்று. ஆ.
சரணம்.

1.

அண்டங்கள் யாவற்றிலும் அகில சராசரத்தும்
அமர்ந்தோங்கும் ஸ்ரீஹரி யே
தொண்டாக ஞுள்ளத்திலும் தோன்றும் துளபமாலே
தோயஜாக்ஷணே ததிங் கிணதோம் ததிங் கிணதோமென்று. ஆ.

2.

ஆரண மாகமங்க ளாதிபுகழ் தேவனே
அனுமேரு நிறைந்தவ னே
காரணம் உன்னையன்றி காணேன் சுந்தரபரி
பூரண னேயென்னை புனிதஞ் கச்செய்யென்று. ஆ.

3.

தசவீத ரூபனே தைத்யகு லாந்தகனே
தசக்ரீவ சீரோ ஹரனே
ஸசிமுகி யாமசோதை பாலனே பசுமேய்த்த
ஸாரஸ நரபனே சரணம் சரணமென்று. ஆ.

அக்ஷய லிங்கவிபோ, என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் மிஸ்ர சாப்பு,

பல்லவி.

தரிசனம் செய்தானே நம்பாடுவான்
தரிசனம் செய்தானே.

அது பல்லவி.

தரிசனம் செய்தானே தாமரைத் தாளனை
வரிசை வரிசையாக வாழ்த்தித் துதித்துபோற்றித் த.
சரணம்.

1.

அங்கம் பரவசமாய் ஆனந்தக் கடலாழ்ந்து
அடிக்கடி ஸ்ரீஹரி அபயம் அபயமென்று
மங்கள நாமனே மாரம ணனெயெந்தன்
மனசங்கை களகற்றி மன்னித் தருள்கூரென்றும்
சங்க சக்கரக் கைய னேயுன்
சரண மேகெதி யென்று பன்முரை
இங்கி தமாய்த்துதி யனந்தம் சாற்றியே
ஈசனே ரிஷி கேச னென்று த.

2.

உலகபந் தத்திற்பட்டு உன்சேவை களைவிட்டு
உணமையை யுணராமல் உன்மத்த னாகினேன்
அலைகட லிற்றுயிலும் ஆதிநா ராயண
அடியேன்பால் க்ருபைகூர்ந்துன் அடியார்க ளிற்சேர்த்து
கலுஷ மகற்றியே காத்தி ரகழிக்க
காதத னேயிது தருண் மென்றும்
பலக லையும்புகழ் பக்த வத்ஸலா
பாஹி பாஹிமாம பாஹி யென்று. த.

3.

நீலமே கவண்ணனே நித்யானந் தமயனே
நிகமனோ சாதேவர் நிஷ்கள னுனவா
ஆவிலே யிற்பள்ளி கொண்டவ னேயென்றும்
அடியார்க ளைக்காக்கும் ஆவல்பூண் டவாஆதி.
மூல மேயெனக் கதரு மாணையின்
முன்பு வந்ததன் றுயணாத் தீர்த்தவா
நாலு பதங்களு றளிக்கு மழகிய
கம்பி புனைநம்பி னேனென் றேற்றி. த.

விருத்தம்.

பாடுவான் நம்பிக்காகழிப் பார்த்தின்ப மோங்கியுள்ளில்
நாடுவான் அரக்கன்பால்தான் நவின்றதோ வாக்கீடேற
பாடுவான் கைசிகத்திற் பற்பல பணகன்நேராய
ஒடுவான் காட்டைனோக்கி ஒப்பாரு மில்லாந்தானே.

விருத்தம்.

1

நம்பியைப் பணிந்தன்பாக நம்பாடு வாணுமேக
அம்புகி சயனன்தானோ அந்தண வடிவனாகி
வம்புகன் நிறைந்தவாக்கை வழுத்தியிவ வழியேசென்றால்
வெம்புலி யரக்கரால்மாண் வேழையுண டேகேலெனபான்.

2.

ஆரடா போகின்றாய்நான் அறிந்திடப் புகலுன்பேரைப்
பாரடா உனக்கோர்வார்த்தைப் பகருவேன் பகடமாக
நேரடா நான்சொலவாக்கு நெஞ்சினில வஞ்சமெண்ணேல்
கூறடா வேகமென்று குருக்கிட்டான் குசுமநாபன்.

பகவானுகிய மாயாமறையோலுக்கும் நம்பாடுலானுக்கும் தருங்கிய்.

நாரெழுஹம்மது முஸ்தபாமனு ப்யாழிலாகிரே என்நடுட்டு.

இமாகம் ஹிந்துஸ்தான் தாளம் சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1.

செல்லுவ தெங்கேயென் செவியேற்க நல்வார்த்தை
செப்புவாய் நீயென்னிடம் அடேநீ
செப்புவாய் நீயென்னிடம்
வல்லவ ரோநான் வறிஞனோர் பஞ்சமன்
வழியாத்ரை யாய்ச்செல்ப வன்.

2.

இவ்வழி சென்றால் இருள்கானில் சேர்க்கும்
இடருகன் பலதுண்டாகும் உனக்கு
இடருகன் பலதுண்டாகும்
எவ்வழி யேனும் ஏருவேன் சுவாமி
ஏதுக்கென் னைத்தடித் தல்.

3.

கானகம் சென்றால் கரடி புலிகளுண்டு
 காணுவா ராக்கருன்னை சென்றால் காட்டில்
 காணுவா ராக்கருன்னை
 நானகம் வாடேன் நாதாவோர் காரியம்
 நான்செல்வேன் நீரேகு மே.

4.

காரிய மென்ன கழருவா யென்பால்
 கலங்கிடேல் காதலிடவேன் மனதில்
 கலங்கிடேல் காதலிடவேன்
 வீரியம் புண்டேன விண்ணகர் புகுவேன்
 வீணாய் வாழமாட் டேன்.

5.

உண்டாண் தைச்சொல் உத்தம னேநில்
 உன்மீதி லன்புகொண்டேன் உண்மையாக
 உன்மீதி லன்புகொண்டேன்
 தண்டாம ரையோன் வரைப்போ லாக்கணுத்
 கிரையாக நானபோகின் றேன்.

விருத்தம்.

அரக்கனுக் குரைத்தவாராய் அங்கவன் பசித்திருப்பான் .
 சுருக்கினிற் செல்லவேண்டும் சூதல்ல யிதுமெய்யென்ன
 கிரக்கம்ப னங்கள்செய்து சேர்த்திரு கரமும்கொட்டி
 இரக்கமாய் வழிமறித்து ஈசனும் தடுத்திட்டானே:

விருத்தம்.

எட்டியே நிற்கவேண்டும் ஏழைநான் புலையானுண்டே
 சட்டமு முரைக்குதையர் சண்டாளர் விலகவென்று
 இட்டமாய் வந்தெனக்கு இதமியம் பிடவுமேயித்
 துட்டன்செய் தவங்கள்தாலே துய்யனே போற்றிப்போற்றி.

மாயம்மறைபோனுக்தம் நம்பாவோனுக்தம் தருக்கம்.

ஓரடிவைத்து மற்றோரடி வைத்திட என்ற வாணமெட்டி,

இராகம் சாவேரி தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

1.

அடியேனை யணுகிடல் அறமன்று ஆண்டேநான்
அவனியில் புலையேனே ஐயேகேளும்
விடமும் நீரூயப்போரும் வேதியர் குறையென்று
விதிகள் லுரைத்திடு தே ஐயே. (அடியேனை).

2.

உலகவியா பாரங்கள் உயர்வுதாழ் வென்பது
உண்மையொன் றல்லவோடா அடாஅடா
கலைகளி லுரைப்பதும் காண்பதெல்லா மீசன
காரணம் தானல்ல வோ டா. (உலக).

3.

காரண மாகிலும் காசினி யின்முரைப்போல்
கடையான் சண்டாளன்நான் உண்மையாக
ஆரண் மோதிடும் ஐயே அடியேனை
ஐயய்யோ கெடுத்திடா தி (காரண).

4.

கெடுக்கலுந் தவனல்ல கேளடா யென்வாக்கை
கேலியென் றெண்ணவேண்டாம் அடே பறையா
இடுக்கங்கள் நேர்ந்திடும் இவ்வழி நீயேக
இதயத்திற் றுணிவுகொள் னே ன் நான் (கெடுக்க).

5.

மார்பில் மூப்புரிதாலும் மறையோதும் முககாந்தி
மலரோளாய்த் தோன்றுதையே உம்மைப்பார்க்க
கார்க்கே வண்ணன்முத் திரைவங்கத் தணிந்தவா
கடையேனகன்றுத் செல்லு வே ன். ஐயா (மார்பில்).

விருத்தம்.

மாதவ னுனமாயா மறையவ னுரைப்பதெல்லாம்
தீதுக ளகற்றுமென்றுள் திண்ணமா யுணர்ந்தும் தான்முன்
ஒதிய வாக்கைப்போக்க ஒருக்காலு மெண்ணாளுகி
வேதியன் தானுமாக வேண்டிய தியம்புவாரே.

இராகம் முகாரி தாளம் மிஸ்ர சாபடி.

தர்க்கம் கண்ணிகள்.

1.

ஆகிருலத் தினரே இந்த
அடியேனே விடுமை யா
பாதகம் நான்செய்யேன் அரக்கன்
பசித்திருப் பாணை யா.

2.

பசித்திருப் பானென்று நீசெய் கின்ற
பாசாங்கு கன்விந தை
பசுக்களோத தின்பவனே நானுந்தன்
பண்பறி வேனபறை யா.

3.

பறையனென்பது உண்மைதான் நான்முன்பு
பசர்ந்தச்சொல் லைத்தவ நேன்
ஹரிதின மாயுரைக்கும் எகாதசி
அரியநற் பலனிழக் கேன்.

4.

பறையாக் கேகாதசியோ விந்தையிந்தப்
பாடிநான் கேட்டறி யேன்.
அரியகோ வதைசெய்துண்ணும் சண்டாளா
அறையெல்லீண் வாக்கினி மேல்.

5.

வீண்வார்த்தை யல்லவையா நான்சொல்வது
விஷ்ணுவின் பாதத் தாணை
சாண்டயிற் றைவளர்க்கும் இப்புவிவாட்கை
சாஸ்வத மென்றெண்ணே னே.

காட்டிற் கேகியங்கு கண்டு—காய் கனிகிழங்குவகை கொண்டு
என்ற வர்ணமெட்டு.

லாவணி.

1.

நாராய ணனைமற வேனே ——— என்றும்
நான் மறை நெறியைவழு வேனே
சோராமல் பஹைசெய் வேனே
சொல்வாக்கழியேனே ———சோவமெய்சிடேனே
சோபையாய் விளங்கிடு வேனே ஸ்ரீமந்.

2.

பஞ்சபூ தாக்யச ரீரம் ——— ஐயா
பார்த் துணாநதா லிதுமிக கோரம்
அஞ்சம்மூன நெழுததே தீரம்
அதுவேமூலாதாரம் ——— அறிவதுதான்ஸாரம்
அறியா தவன்புவி பாரம. ஸ்ரீமந்.

3.

தந்தை தாயுச்சத மல்ல ——— உன்
தனை யர்க ளாதிசத மல்ல
உந்தன் வாழ்வுச்சத மல்ல
ஊன்றிப்பார்நீமெல்ல ——— உண்டோரிச்சயம்சொல்ல
உலகத் தியல்புச்சத மல்ல. ஸ்ரீமந்.

4.

மானிட வாழ்கைபொல் லாது ——— ஐயோ
மா ராம லென்றும்நில் லாது
ஞானத்தை மடமைவெல் லாது
நானென்பதுமாண்தீது ——— நலமடையலிப்போது
நான்முகன் பிதன்புக ழோது. ஸ்ரீமந்.

5.

வான்புவி யாவும்விஷ்ணு மயமாம் ——— சோய்
வ முத்துதல் வேதஸம் மதமாம்
நான்புகல் வதுஸா தகமாம்
நானிலம்புகழ்திருந் ——— குறுகுகுடியழகிய
நம்பியின் நிருவடி சதமாம். ஸ்ரீமந்.

விருத்தம்.

விடையங்கள் பலதம்சிராய் வேதியன் விண்டும்பக்தன்
திடமன தாகவேளான் திண்ணமாய்ச் செல்வேனென்ன
துடிதுடித் திதழ்களாடத் துளபமா லாம்பூசுரனும்
சுடுதியில் முனிவுமீறி சாற்றுவான் தூற்றுவானே.

நியாயம் தானோரீர் சொல்லும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

நியாயம் தானோர் சொல்வாய்.

அது பல்லவி.

நியாரென யெந்தனை நின்மனத் தெண்ணினும். நி.

சரணம்.

1

உலகத்தி லில்லா வழக்கம்——இது
உதித்ததுன் வல்வினைப் பழக்கம்——எந்தக்
கலையிலும் புகலா வொழுக்கம்——அடர்
கானகம் சேர்ப்பித்துன் காயத்தை யொழிக்கும். நி.

2

பறையருக் கேதுஹரி திவசம்——நீ
பகாவதெல் லாம்முழு மோசம்——நந்
நெறிக்கெநதன் சொல்லுப தேசம்——உன்
நெஞ்சம் பதைபதைக்க நோநதும் க்வேசம். நி

3.

காட்டின் வழியாய்ச்செல் லாதே——அங்கு
காணும்தூர் நிமித்தமொபல் லாதே——உந்தன்
ஆட்டங்கள் அவிடம்செல் லாதே——வரும்
ஆபத்தைப் போக்கவுன் ஆவியும் நிஸ்ஸாதே. நி.

விருத்தம்.

மறையவ னாகவந்த மாதவன் பாடுவான்பால்

நெறிமுரை யியம்பிப்பார்த்தும் நேர்மலி பக்தன்கொண்ட
உறுதியா லுளமகிழ்ந்து உன்விதி போலாமென்று
மறுமொழி புகலாமல்தான் மாயமா யகன்றிட்டானே.

மறையவ னுரைத்தெல்லாம் மறுத்தும் பாடுவான் தான்
விரைவதாய் வருவேனென்று விளம்பிய சத்தியத்தின்
நெறியது போலரக்கன் நேரினி லெய்தியேயுன்
அரியவெம் பசிக்குயெந்தன ஆக்கையைப் புசியென்பானே.

இரக்கம்

யாதவரீபா யெதுகுலநந்தன—என்ற வர்ணமெட்டு,
இராகம ப்யாக் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அரக்கசி ரோமணி அடியேனினோ வந்தேன்

அநு பல்லவி.

இரக்கமில் லாமலென்னை இக்ஷண மேதிற்பாய். அ.
சரணம்.

1

அழகம் பியின்பாதம், ஆனந்த மாய்த்தொழுதேன்
புழுகனனும்போ கேட்கேன் புசித்திடுவா யென்னை அ.

2

உதிரம் நாம்பெலும்பும் ஊனும்சேர் உடல்நல்ல
கெதிபெறநீ திற்பாய் கேவல மாகாமல். அ.

3

பரஉப காரத்திர்க்காய் படைத்தான யந்தேகத்தை
சுரப்பதி நான்சேர சுருக்கினி லருந்துவாய். அ

—

விருத்தம்.

மகிதனில் மாணமென்னும் மாண்பய மின்றியென்னை
கெதிபெறத் திற்பாயென்று கேட்கும்நம் பாடுவான்பால்
அதிதியா மெனக்குநீசெய் அறங்களின் பலன்களீந்தால்
உதரவே தனைபோமென்று உரைத்தன னரக்கன்தானே.

இராகம் நாதராமக்கிரியை தாளம் சாப்பு.

ஆனந்தக்களிப்பு—கண்ணிகள்.

1.

ஐயனேஹீஹரி பத்தன்—உன்னை

அறியாமலமோசம்போ னேனேநான் பித்தன்
மெய்ப்பொரு ளுணர்வீவன் முத்தன்—உந்தன்
மேலானகுணத்தைப்பு கழ்வோன்பா சித்தன்.

ஐ.

2.

உலகினிலரக்களு யுதித்தேன்—அழியும்

உடலையேநானென்றும் சதமென்று நினைத்தேன்
பலவுயிர் களைக்கொன்று புசித்தேன்—பொல்லா
பாதகங்களனந்தம் பாவிநா னிழைத்தேன்.

ஐ.

3.

பலிகொள்ளென் றென்னைச்சொல் லாதே—துஷ்ட

பான்மையால் வினோநநிடும் பாவம்பொல் லாதே

கலியும்பக் தரைவெல் லாதே—இந்த

கடைகெட்டோ னுற்றலுன் னிடதறிற்செல்—லாதே.

ஐ.

4.

நம்பாடு வாரென்னும் நாதா—அழக

நம்பியை யெநநாளும் துதிசெய்வி னோதா

அம்புவி புகழ்ஞான போதா—மூட

அரககரு மென்னிடம இன்னமும வாதா.

ஐ.

5.

என்மீது நீர்கிருபை கூடும்—நான்செய்

எண்ணில்லா தீவினை யகலக்கண் பாரும்

வன்மமெண் ணுதெனனைக காரும்—இவ

வடியே னுய்யவேபுண்ய பலன்களைத் தாரும்.

ஐ.

விருத்தம்.

அரக்கனுக் கறிவுதோன்றி அயர்ந்துநம் பாடுவான்பால்
இரக்கமாய் வணங்கியேபுண் ணியபலன் களைத்தான்வேண்ட
சிரகசரம் கூப்பியெந்தன் ஜீவனைத் தருவேனன்றி
விரிக் கொணுப் பலன்களீதல் விதிமுறை யலவென்பானே.

இராகம் சாவேரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அரக்கனே நீபூண்ட ஆவல்போ லென்னுடலை

அளிப்பதாய் நான்முன்பு அறைந்ததினபின்

அந்நி பலலவி.

னிறக்க பயந்துமேபுண ணியபல னீவதென்றால்

சிறககுமோ எந்தன்வாக்கு சீசீசீயென றிகழாரோ.

அ.

சரணம்.

1.

வாக்கைத் தவர்த்தவர்கள் வானவ ராளுந்

வாய்ந்த புகழுமகீர்த்தி வாழ்வுக ளாதிதுன்றி

ஆககை யழிந்தபின்பு அந்தகன் விதித்ததிம

ஆககினை யாம்நாகம் அநுபவித் திடநேரும்

பாக்கிய வானேயிப் பாடுவா னிடபேர்

பார்மிசை விளங்கவுன் பசிகடுகனைப் புசியாமல்

வாககியம் வேறென்றும் வருததல தகாதென்றிவ்

வடியவ னைநீர் வதைத்துணனு மையா.

அ.

2.

மானிட ருக்குத்தகு மானவிஷயம் கேட்பாய்

மனதை யீசன்பாலநாட்டி மாறாமொழியுற வாய்ந்து

நானெனு மகந்தையென் னொருமுன் ளிலகொள்ளாமல்

நல்மன துடனேதம் நிலையுணர்ந் தறமசெய்வோர்

மானிலத தினில்புகழ் கீர்த்தியும் மலிந்து

மங்கள மாகவே மகிழ்ச்சியாய் வாழ்ந்துபின்

வானவ ராதியரும் வணங்கிப் பணியும்கரி

வரதன் றிருப்பதமு மெய்துவா ரையா.

அ.

3.

புண்ணிய வானேயெந்தன் புந்தியில் மகிழ்வோங்க

பூர்ண தயவாயென்னை புசித்துன் புசிமைத்தீர்ப்பாய்

மண்ணிலுன் கீர்த்தியென்றும் மலியும் நானும்கிரு

மாலின் பதம்பெற்றுய்ய மாண்க்ருபை செய்வாயென்றும்

விண்ணவர் புகழே காதசி பலனையும்

விஷ்ணுவைப் புகழ்கை சிகப்பண்கள் பலனையும்

கண்ணிய வானேயுனக் களிப்பதாய் நான்முனம்

சமுதவே யிலையென்பால் கருணைகூ ரையா.

அ.

சித்தம்பர தரிசனமா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் முகாரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஏகா தசிபலஹும் கைசிக பலனும்
என்மனம் தர வேற்கு மோ.

அநு பல்லவி.

ஏகாக்ரீ சித்தமாய் எனக்கு முனக்கும்முன்பு
ஏற்பட்ட வாக்கிலஹு வேனும் தவறே னையா. ஏ.

சரணம்.

1.

ஆதியீ	லுந்தன்பசிக்கு	எந்தன்தே	கத்தை
ஆகாரீ	மாக்கிக்	கொன்னென்று	
நீதியா	யிவவெளியேன்	நிகழ்த்திய	வாக்கதை
நீமறுத்	தாலுமென்	நினைவுமாறா	தையா
கூறாதே	வேறு	கோறாதே—பசி	
ஆராதே	என்னுள்	சோராதே.	ஏ.

2.

அழகநம்	பியின்காஷியை	ஆனந்த	மாக
அடியேன்கண்	டோடி	வந்தேன்	
புகுகென்ன்	ஹம்பேரிந்த	பூவுல	கினில்கேட்கேன்
புண்ணிய	வானேயுன்பால்	புகன்றவாக்	கிளீச்சற்றும்
வழுவேனே	சத்யம்	அழியேனே—நாகில்	
முழுக்கேனே	உண்ணைத்	தொழுவேனே.	ஏ.

3.

நானிலம்	புகழ்குறுங்கை	கேத்திரத்	தோங்கும்
நம்பியின்	பாத	சாக்ஷியாய்	
மானிலம்	விண்ணும்கதிர்	மதியுன்ன	வரையென்பேர்
மாக்ஷிசைர்	பாடுவானாய்	மலிந்துல	கில்விளங்க

துணிந்தேனே உண்ணைப் பணிந்தேனே—புகழ்
அணிந்தேனே உன்னம் தணிந்தேனே. ஏ.

காவடிசு சிந்து.

செந்திரபாநகர் என்ற வர்ணமெட்டு.

தர்க்கம்.

இராகம் செஞ்சாருட்டி தாளம் சரபபு.

1.

அரக்கனே எனையுன் அரும்பசிக் காயரைக்
கணத்தில் கொன்றுத் தினறுன் னுளமகிழ்வாய் — என்மே
லிரக்கம்வைத் தெந்தன்சொல் லுகுதுவப்பாய் — யோ
பொருக்கே நென்மொழி தவறிப் போனால்
சிரிக்கு முலகெலாம சீச்சி யென்றீமே. அ.

2.

உன்னைக் கொன்றுத்தின் றுப்பிழைப் பேனோகான்
உததம னேநரா ணன்பகதனே — எனக
கன்னைதந் தைகுரு வானவனே — யோ
என்னி டத்தினில கருணைகூர்ந் துயர்
பன்ன லப்புண்ய பலன்க ளளிப்பாய். உ.

3.

ஆதியில் உன்னை லகப்பட்ட போதெந்தன்
ஆக்கையை யுன்பசிக் களிப்பதாகச் — சொன்ன
போதிந்த வாக்கை நீ புகலவில்லை — யோ
மேதி னியின்பொல்லா வாழ்வை மதிக்கேன்
மரத வன்பத மலரை மறக்கேன். அ.

4.

மூன்னாளில் செய்த தீவினை யாலிந்த
மூட வாக்கச் சென்மம் எடுத்தேன் — பாவி
இன்னாளில் நல்வழி ! யைவிடுத்தேன் — யோ
இன்ன மாதினும் ஈசன் விஷ்ணுவின்
உன்ன தப்பத மண்டய வருள்புரி. உ.

5.

ஐயனே யென்னால் ஆகாத செய்கையை
அறைவதி னுல்பயன் ஆவதுண்டோ — என்னைப்
பொய்யனென் றுல்மனம் பதருமையா — நானும்
கையைக் கூப்பியுன் கழல்ப ணிந்தேனெனை
ஐய பிள்ளைம லருந்து மையர். அ.

விருத்தம்.

இந்தமாண் வாக்குவாதம் இருவாசெய் திருக்கும்போது
சுந்தர பரிபூரணன்பூ சுரவடி வெடுத்தங்கெய்தி
எந்தகா ரணத்தையுள்வரில் ஏற்றுமுல் கின்றீராதனை
நெதன்பா லியம்புவீரேல் எளிதில்தீர்ப் பேனென்றானே.

இராகம் சராவேரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அரக்கனும் பாடுவானும் அசும்கசிந் துருகியே
அவாசெய்யும் வழக்கைத் தோக்க.

அது பல்லவி.

விரிக்கொணு மஹிமைசேர் விஷ்ணுவாம் நம்பிசதா
வரிக்கும் கெருடனின்றி வந்தான் வேதியவடிவாய். அ.

சரணம்.

1.

வந்தபூநீ மாதவன் வாதாடும் இருவரின்
வாயமொழிக கேட்டும்பல வகையில் பரிகூழ்த்தும்தன்
சிறுசுதியி லணபுகூர்ந்து சிறந்தசா யுஜ்ஜயமும்
தந்திட வேகருணை தான்பூண் டறையலாளுன். அ.

2.

ஆரடா நீவிருவா அடாவழக் கிடும்சேதி
அனைத்தையும் உண்மையாக அறைந்தா லுடனேதீர்ப்பேன்
போரிட வேண்டாமுங்கள் பொருட்டாக வேவந்தேன்
நோடா வென்றன்பாக நெடியோன்பு கன்றிட்டானும். அ.

3.

மறையவ னுரைகேட்டு மகிழ்ந்தநம் பரடுவானும்
மனதில் மிகுந்ததுயர் மேவிய அரக்கனும்
பெருமை மிகப்படைத்த பெரியவ ரேயென்றேற்றி
பெட்டபுடன் தாங்கள்பூண்ட பேரவா வைச்சொல்வாராம். அ.

விருத்தம்.

வேதியன் றனையரக்கன் வேண்டியும் மேலோன்செய்யும்
நீதிசே ரோகாதசியின் நிகழ்த்தொண்ப் பலனோடென்றும்
தீதர ஹரியைப்பாடும் திவயகை சிகப்பண்பலனு
மாதவா தாச்செய்தாலென் மனமகிழ்ந் திடுமென்றானே.

மறையவ ணடியைப்போற்றி மாக்ஷிசேர் பாடுவானும்
இறையவா இவ்வரக்கன் இயம்பிடும் சொல்தகாது
பறையனும் அடியேன்முன்புன் பசிக்கெனைப் புசிப்பாயென்று
உறுதியாய்ப் புகன்றேனன்றி உரைத்திலென் வேறென்றானே.

அடிபணிந் திரண்டுபேரும் அறைவதைக் கேட்டுமவருள்
திடமதும் பரிசோதித்துத் திருமாலா மழகநம்பி
உடனவர் முன்செய்வினையும் உணரநல் லருள்புரிந்தும்
உடையவன் க்ஷணத்தில்கெருடா ருடனாய் விளங்கினானே.

இராகம் சஹானு தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

தரிசனம் ஈந்தானே தயைகூர்ந் தழகநம்பி
தரிசனம் ஈந்தானே.

அறு பல்லவி.

தரிசனம் ஈந்தானே தனதிரு அடியாற்கும்
வரிசை வரிசையாக வாளுந்க ளுடர்ந்தேற்ற. த.

சரணம்.

1.

நாரதர் யாழேந்தி பாடவும் தும்புரு
நன்மிரு தங்கம முழக்க
நேரதா யப்ஸர பெண்தன் நாட்டியமாட
கீரணமாய் அயனிந்தரன் நீலகண் டனும்குழ. த.

2.

* கெருடா ருடனாகியும் கௌத்துவ பீதாம்பரமும்
கௌமோ தகியு மணிந்து
இருகையில் பாஞ்சஜன் னியமும்ஸு தர்ஸனமும்
இணையற்ற ஸாரங்கமும் இலகும்நத் தகமேந்தி. த.

ஸ்ரீபதி தன்சேவை ஸ்ரீஞ்மி நீளையுடன்

ஸ்ரீகர மாய் ஸாதிததும்

பாப ரஹிதராககி பந்தாக ளின்மனஸ்

தாபக ளைததீததும் தன்பதம் அருளவே.

த.

ஸோமசர்மாவென்னும் மறையவனாகிய ப்ரம்மராக்கதனும்

சுருணவானென்னும் மகாராஜனாகிய நமபாடுவானும்

தங்களிடத் தன்புகூர்ந்துத் திருக்காக்கி யளித்தாட்கொண்ட

ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரண சுவாமியைத் துதிப்பது.

நாதபிரதா கலாதி நமோ நமோ என்ற வர்ணமெட்டு.

பாஹி அழகிய கம்பி நமோநமோ

பகத வதஸல சுவாமி நமோநமோ

பாஹி சுந்தர பரிபூர் ணனெபகி

பாகா ந மோ.

ஆஹி பூஷண னயனுமிந் திரனும்

அண்ட ராதிய ருமபணிந் தேற்றிடும்

ஆஹி சயனஸ்ரீ அம்புஜ நாபனே

ஐயா ந மோ.

தேஹி ஆரண மூலாந மோநமோ

தென்கு றுகருடி வாஸாந மோநமோ

தேஹி தினத யாளா திருவுறையும்

தேகா ந மோ.

பாஹு வில்சங்க சக்ரம்ஸா ரங்கம்கதை

பதும முமதரித தும்அப யவரத

பாஹு வாயோங்கி யெங்களை யாட்கொண்ட

பரணே ந மோ.

பா.

மலடிவயிற்று மகன்போலே என்ற வர்ணமெட்டு.

கனகப் தாம்பர தரகரு னாலய
கராமுதில வண்ணகெரு டாருடா
கமலைம னேறெரா காமித தாயக
கம லா கூரா.

ஸனகஸ நந்தன னூதிய ருந்துதி
சாற்றிப் புகழுமஸஜ் ஜனபோஷா
ஸரவிஜ நரபஸ்ரீ ஸதவகு னாதமக
ஸர வே சா

இனகுல ராமனும் யெதுகுல கிருஷ்ணனும்
இந்நிலத தினிலுறை மாந்தருக்கு
இகபா ஸாதக மடையும் நெறிவிதித்த
இறை யோ னே.

தினகர கோடிதே ஜோமய வடிவனே
திருக்குறுங் குடியில்வ னாபவனே
திருவுளம் கடர்ந்துமெ யெங்களை யாட்கொண்ட
திரு மா லே.

மருவே செறித்த குழலாள் என்ற வர்ணமெட்டு.

கருண காப்பேர் தவறா மலுந்தன்
கழலேற் றிபோற்று மடியார்ககு
கலுஷங் களென்றும புவிமீ துருமல
காப்பாற் றியோங்கும் கமலாகூரா.

வருண லயத்தை மதனம் செயவித்து
வருவித ததிவய அமுதத்தை
வானோர் களுக்கு சுளுவா யளித்த
வனஜாட் சனுந்தன் கழல்போற்றி.

ஹரினாட் சியர்க ளாம்கோ பிமாரின்
அகத்துட் புகுந்து மறைவாக
அழகா கவெண்ணெய் தயிர் பால் கவர்ந்து
அன்பர்க் குமிந்து உண்டோனே.

சரணும் புரோரு ஹமகைப் பணிந்து
 சாற்றம் கொணுத நின்காகி
 சரியா ககண்டுள் களித்தோம குறுங்கை
 சாஷாத கரித்த சர்வேசா. க.

வங்கார மார்பிலணி என்ற வர்ணமெட்டு.

—o—o—o—

ஜலஸாக்ஷ நிஷிகேசா ஜலபிசய னாமீசா
 ஜெகத்களீ ரோழைப்பரி பாலிக்கும் சாவேசா
 ஜென்மஸாத தகமாகி அடியாரை யாண்டருளும்
 ஜெக தீ சா.

பலவாளு நியபலியால பாகசா தன்னயர்ந்துன்
 பாதமே கெதியென்று சரணபுகுந்தி டவேதேற்றி
 பார்க்கிசிறு வாமனனுப் மூன்றடிமண் யாசித்திப
 பரா மீ தில.

மலைபோல வேவளர்ந்து மாபலியின் முடிமீதுன்
 மலாபாதம வைததழுத்தி மண்ணிலின் கீழ்சோத்து
 மாஷிமிதும் புரந்தரனுள் மகிழ்வெயத வேகாதத
 மறை மூ லா.

பலவாராயத துதித்தேற்றும் பலியின்வேண் டலுக்குவந்து
 பாரிலதிருக குறுங்குடியி ஷைதநம் பியாய்க்காகி
 பரிவுடனே யளித்தோங்கும பரத்துவனே ஸ்ரீசநநா
 பரி பூ ர னு. ஜ.

—o—o—o—

தொந்தி சரிய என்ற வர்ணமெட்டு.

—o—o—o—

அழக நம்பிராயா உனதுநிரு
 அருளுக்கு நிகருண்டோ அவனிமிசை
 அடிமையா மெங்களுக்கு அரியகாஷி
 அளித் தோ னே.

பழவி னைகன்போகி பரிவுடனே
 பகதரை யாழ்பவனே ஸ்ரீசனே
 பரமனு மஜநிந்தா னுகியரும்
 பணி பா தா.

பழியும் பாதகங்கள் செய்துழன்ற
பதிதனா மஜமிளனுன நாமம்கூற
பரம பதததையனபா யீந்தாட்கொண்ட
பரந் தா மா

எழில்மி சூம்குறுங்கை பதிவிளங்கி
எங்குமவயாபி யாயும் னொகரகள்
ரேழைக் காத்துவோங்கும் அன்பருக
கெளி யோ டீன

அ.

பாதிமதிநதி போதுமணிஜடை நாதனருளிய குமரேசா
என்ற வர்ணமெட்டு.

சுந்த ரபரி பூர்ணத யாகர
சுபங்க ளருளுமகரு ணாரானே
சுத்தஸாத வீகழு மெய்ப்பொரு ளாகியும்
சுஜனாக னேற்றிடும சுசரித்ரர்.

பந்த பாசங்க னென்று மணுகிடாமல
பாமிசை யன்பரைக காப்பவனே
பாற்க டலசய ரூபர மேஷ்டியை.
பண்புட னருளிய பரந்தாமர்.

இந்தி னையைத்திரு மாபினி லேற்றவா
இருநான் கெழுததுக் குடையோனே
ஈச னேரிவதி கேசகோ விந்தனே
ஈரைந தவதார மெடுத்தோனே.

செந்தி ருவறையும் செழித்தக குறுங்குடியில
செலவமா யோங்கிவ ளர்பவனே
செவவை யாகவே யெங்களை யாட்கொண்ட
சேஷசயனபூதீ ஜெகதிசா. சு.

சரணகம லாலயத்தில் என்ற வர்ணமெட்டு.

வடிவழக நம்பிரா யனையுந்தன் நிருக்காகி
வண்மைதனைப் புகலவிப் புலிமீது
வல்லவர்க ளும்முளரோ வாரிதியி னிற்றயிலும்
வாரணரெட் சுகனெழு வன ஜா

புடவிலிண் ணுதிபதி ஞுன்குபுவ னங்கனையும்
 புகழ்மேவும் திருவுதரத் தினில்வைகது
 புவிலயனும் கரிஹரனும் புரந்தரனும் தொழுதேற்ற
 புதுமையாய்க் காக்கும்புஷ் கா னா பர்.
 வடிவிலகும் சங்கம்சக் கரமும்ஸா ரங்கம்கதை
 வரையநதபது மததுடனே வானேநதி
 வனதுளவ மாலைப் தாம்பரமும் கௌத்துவம்ஸ்ரீ
 வத்ஸமரு வுமபூண்ட வல் லோ னே,
 அடலிதனி லெங்கன்பா லன்புகூர்ந் தாட்கொண்ட
 ஆகிழ வப்பொருளே அகிலேசர்
 அவனியிசை குறுங்குடியி லேந்துவடி வாயோங்கும்
 ஐயஸ்ரீ சுந்தர பரி பூ னா. வ.

கருப்பத்தூரிப் பிறவாதே கனகப் பாடுற்றுழலாதே என்ற
 வர்ணமெட்டு.

ஸ்ரீசுந் தரபரி பூர்ணேசா சின்மயவடிவனே பவநாசர்
 ஸ்ரீகர னேயடி யாநேசா ஸ்ரீமகாலெக்யமியின் பராணேசர்,
 வாசவ னாரணயன் பணிபாதா வணமைசோ ஸதவகு ணவினோதர்
 வனஜனுக் காரண குருநாதர் வாரண பாலனே ஹைக னா தா,
 ஸாகிர நாமனே ஸர்வேசா ஸாவலி யாபக லோகேசா
 ஸனகஸ னுதியா மணவாசா ஸரவிறுநாபனே ரிஷிதேசா,
 குஸும சரண்பிதனே குணபூண குரித்தவிடத்திலெங்கும் பரிபூரண
 குடில மகதறியெங் களையாண்ட குறுங்குடி யுறைமர கதவாணா. ஸ்ரீ.
 . ஸௌரம் .

சிறந்தளரும் கரியுரிபோர்வையும் என்ற வர்ணமெட்டு.

சிறந்த தூபுரம் பாடகத் தொலிமலி சீர் பா தா—ஐயா
 சீர்மி ருந்தப் தாம்பரத் தையுடுத்த ஸ்ரீ நா தா.
 பறந்த மார்பினில் கனகமூந் தூலும்பங் கஜ சே யும்—ஐயா
 பண்பு கழந்திடம் கௌத்துவ மணியணிந் துள நா தா.
 நிறந்து ளவமபூண நெயர்திருக கரங்களி லெழில் மே வும்—ஐயா
 கந்துங் ஸுதர்ஸன மாதியு மேற்றகு ணவி னோ தா.

செறிந் குழலகுறுங் கைவல்லி ஸ்ரீபூமி நீளா வம்—ஐயா
சோந் துனைபுடை சூழ்நில குமருதுவ குடி நா தா. சா.

வ்ருதகம்.

இவவித மிரண்டுபேருங் கினியநற் காசுதீயீந்தும்
ஒவ்வொரு வாசுளுளில் ஒவ்வொரு செயதீவினையை
செவ்வையா யவரேயுணராத செயதவா ஜென்மமபோக்கி
அவவிரு வற்குமமுக்கி அன்புகூர் தளித்திட்டானே

முங்கி முழுதுறி பெண்பண்பென்கொரு என்றவர்ணமெட்டு

இராகம் தனயாசி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சாயுஜ்ய மடைந்தாரும் பாவொனும் அரக்கன்
சாவோதத மனை செவிதது

அநு பல்லவி.

மாயபா சுகளாதி மன்னுல் கின்பகததை
காயஜ னையனிட கருணையால் ஜெயித்தோவகி. சா.

சரணம்.

1

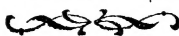
கரியமால் தரிசனம் கண்ணுள் குளிரப்பார்த்து
காம வினையை ஒழித்தது
ஹஸ்யம் அடிநகம்பி யினறிருக தாட்பணிந்து
ஹரிஹரி யென்று ஸ்ரீதி செயன் மனம் கணிந்து. சா.

2

நீலமே கல்யாணன் வண்ணன் புகழைப்பாடி
நிலையான பதத்தை நாடி
பாலும்நீ ரும்போல பகதர்கள் ஒருமித்து
நாலும் ஆறுருபின நாத்தமும் பத்துநித்து. சா.

3

தேவர்கள் கற்பக மலாமழை வருஷிக்க
தேவதந் துபி யொலிக்க
பூவுல குமவிண்ணுமஸம் பூணமாய செழிக்கவும்
பூசா வேங்கட. ராயன்சொல சிறக்கவும். சா.

விருந்தம்.

1

முற்பகல் செய்தவேழ்வி முடிவுறு தழிநக்கோதால்
பற்பல கலையுணர்ந்த பார்ப்பன னரக்களுமும்
அற்பசண டாளனாக அரசனும் சுராவிகித்த
கற்பனை போலுதித்துக் காலமும் கழித்திட்டாரே.

2

முற்பக லிழைத்தவினையால் முதுமறை யோனும்வேந்தன்
உற்பவ மாகியையத் துழன்றுமதம் மலலப்போகக்
கற்பக நாட்டினகோவும் கஞ்சனும் பவனுமபோற்றும்
ஸற்பச யனன்போன்பால் ஸாயுர்ய மெய்தினுரே

மங்களம்.

ஆதிமுல மானதேவ—என்ற வர்ணமெட்டு,
இராகம் ஹரிதாஸ்தான் ரீதாடி தாளம் தருஸர ஏகம்.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களம் ஜெய மங்களம்

அதி பல்லவி.

அங்கஜபித அமரசேவித ஆசன பூரதஸ்தா

மங்களகர மகதரதர மாம ஜேற்றர

சங—க—சக—ர

சங்கசக்ர பாணியுனக்கு சாவமங்களம்

ம.

சரணம்.

1

மச்ச கடம் வரலாநார கிங்கவாமனா

மானி லதநில இனகுலத நிறைவாமாதனா

பசசைமேனி பவளவதன பததபாலனா

அச்—ச—த—னே

அச்சதனே உனதுதிருவ டிசகுமங்களம்.

ம.

தாசரதி புத்த கிருஷ்ண கல்கியானவா
தாஸ போஷ வஸுதேவ தானவாந்தகா
பூசனேபூநீனி வஸனேரிஷி கேசஜெகதீசா

பா—ச—பந்—த

பாசபந்த மோசனாவு னக்குமங்களம்.

அம்புலிப்பு கழ்குறுங்கை பதியி லோங்கும்ஸ்ரீ
அழக நம்பி யேநம்பாடு வாரைக்காததவா
உமபர்கோன்முறை கேட்டுவந்தவா உலகளந்தவா

அம்—பு—ஜா—கூ

அம்புஜாகூ வெங்கட்ராய னகததுளமர்ந்தவா.

ம. 1

வாழி லிருத்தம்.

வாழிபூ அழகநம்பி வரமருள் குறுங்கைவல்லி
வாழிநான் மறைபுராணம் வானவா முனிவோர்மாந்தர்
வாழிநென் குறுங்கைதன்னில வளர்ஜீயா மடமுமோங்கி
வாழிவேங் கடராயன்சொல வளமலிந துலகிலவாழி,

சுபம்!

சுபம்!!

சுபம்!!!

நம்பாடுவார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

